

1978 செப்டம்பர் 14]

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : அவர்களுக்குக் கிடைத்த வாக்குறுதி எனக்கும் கிடைக்குமா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : எல்லோருக்கும் தான்.

8. உறுதி மொழிக் குழுவின் அறிக்கை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அரசு உறுதி மொழிக் குழுவின் முப்பதாவது அறிக்கையை இந்த அவைக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

9. அலுவல் வரிசையில் மாறுதல்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராசாமுகமது : தலைவர் அவர்களே, “ சட்டமன்ற மேலவை விதி 21 (3)-ன்படி இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ள ஐந்தாவது இனமாகிய ‘ ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம் ’ என்பதை, அரசின் சட்ட முன்வடிவுகளை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு முன் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் ” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“ சட்டமன்ற மேலவை விதி 21 (3)-ன்படி இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ள ஐந்தாவது இனமாகிய ‘ ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம் ’ என்பதை அரசின் சட்ட முன்வடிவுகளை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு முன் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் ”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

10. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்திலே எனது கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு முன், அவைத் தலைவராகிய தங்களுக்கு எங்களுடைய மனக் குறைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நமது ஜனநாயக அமைப்பு முறையிலே இந்த இரு மன்றங்களும் தங்களுடைய நடவடிக்கைகளை நடத்துவதிலே இதுவரையில் பேணிக் காப்பாற்றி வந்த மரபுகள் காக்கப்பட வேண்டும் என்பது இந்த அவையிலுள்ள எல்லோருடைய கருத்து. அது காப்பாற்றப்படவில்லை என்பது என்னுடைய குறை. காரணம் 8ஆம் தேதி ஆளுநருடைய உரையின் மீதான விவாதம் முடிந்து மற்ற நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்க

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 செப்டம்பர் 14]

வேண்டிய அவை, அவை முடிவாகி 14ஆம் நாள் இந்த விவாதத்தைத் தொடர்ந்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. நாம் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் முடிவெடுத்து அந்த முடிவுப்படி, தவிர்க்க முடியாத காரணம் ஏற்பட்டாலொழிய, நடத்தாமல் போனால், இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளும், அதன் மூலம் நாட்டுக்கு ஏற்பட வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிற நன்மையும் தடைப் பட்டுவிடும் என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலைப் பார்த்தால் தெரியும். ஆளுநர் உரையின் மீது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசி முதலமைச்சர் அவர்களின் பதிலுரையும் முடிந்த பிறகு, மீதியிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் எஞ்சிய 10 மசோதாக்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். நிறைவேற்றப்படுகிற திட்டங்களால் நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைப்பது நன்மையானாலும், தீமையானாலும், அதற்கு முன்னால் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அதை ஆராய்ந்து எடுத்துச் சொல்லுகிற வாய்ப்பு இந்த அவைக்கு இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்ற அச்சம் எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்து, இந்த முறையே நாங்கள் இதற்கு முன்னாலே தமிழகத்திலே பாராளுமன்ற முறையிலே பார்த்ததில்லை. இதுவரை பாராளுமன்ற முறையிலே கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்த மரபுகளையும், ஒழுங்குகளையும் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் கொய்வு இல்லாமல் கடைபிடிக்க வழி வகுத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அவை இப்போது 11ஆவது நாளாகக் கூடி முடியப் போகிறது. மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் வந்து உரையாற்றியது போக 11ஆவது நாளாக இந்த அவை நடக்கிறது. பல வினாக்களை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் வினாக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்து விடை சொல்ல வேண்டிய வினாக்கள் நிறைய இருக்கின்றன. நூற்றுக்கணக்கான வினாக்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நாள் அரை மணி நேரம் இங்கே வந்திருந்தார். இன்று நான்கு மணியளவிலே வர இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். இந்த அவையிலே நாங்கள் எழுப்புகிற வினாக்களுக்கு விடையளிக்கிற நேரத்தில், நாட்டு மக்கள் என்னென்ன எதிர்பார்க்கிறார்களோ, என்னென்ன தகவல்களை எதிர்பார்க்கிறார்களோ, என்னென்ன உறுதிமொழியை எதிர்பார்க்கிறார்களோ அதையெல்லாம் முதலமைச்சரின் வாயிலாக நாங்கள் எதிர்பார்ப்பது எங்களுடைய உரிமை. அதை நிறைவேற்றுவது உங்களுடைய கடமையுமாகும். அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று என்னுடைய வேண்டுகோளாக உங்களைப் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

இந்த அரசு ஜனநாயக மரபுகளுக்கு அதிக மதிப்புக் கொடுப்பதாக நாங்கள் கருதவில்லை. இந்த அரசு ஜனநாயகத்திற்கு அதிக மதிப்பைக் கொடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை பல ஆதாரங்களோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்து மாத்திரமல்ல. இது இங்குள்ள எல்லா உறுப்பினர்களுடைய ஏகோபித்த கருத்து. ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிறவர்களுடைய கருத்தும் அது தான். ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லுகிற இடத்திலே இல்லை. நான் சொல்லுகிற இடத்திலே இருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வந்திருந்து இந்த அவையிலே ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், ஒவ்வொரு பகுதியிலே நடைபெறுகிற குறைபாடுகள் என்னென்ன என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து, அதற்குரிய பதில்களைச் சொன்னால்தான், உண்மையிலேயே தொண்டாற்றியதாக மக்கள் கருதுவார்கள். பரந்த நாடு இது. பல்வேறு பகுதியிலிருந்து மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் வந்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்துவிட்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பிரதிநிதிகள் கேட்ட கேள்வியின்போது, அமைச்சர் இருந்தார்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் அளித்தார், அதைக் கேட்டுச் சிரித்தார், தலையை அசைத்தார் என்று கேள்விப்பட்டால், அவர்கள் திருப்தி அடைவார்கள். இது எல்லாக் கட்சியினருக்கும் பொதுவானது. ஆகவே அவர் வராமலிருப்பது இந்த அவையின் மரபையும், ஜனநாயக மரபையும் புறக்கணிப்பதாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சுமத்துகிறேன். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் முன்கூட்டியே சபையினுடைய அலுவல்களைக் குறிப்பிட்டு விடுகிறோம். அதற்கேற்ப, வருகிற மற்ற வேலைகளையெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இருக்க வேண்டுமென்று இந்த அவை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களே ஒரு முறை சொன்னார்கள், “ஜனநாயக மரபுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் போனால் நாட்டினுடைய ஆட்சி சிறப்பாகச் செயல்பட முடியாது” என்று. மேலும் பேரவையிலே அவர் அறிவித்ததாக பத்திரிகையிலே படித்தேன், “11 ஆயிரம் பைல்கள் பார்த்திருக்கிறேன். இன்னும் கொஞ்சம் இருக்கிறது” என்று. ஆகவே ஆட்சியிலே தேக்கம் ஏற்படுவது தவறு.

இந்த மாநிலத்தினுடைய பரப்பு 1,30,069 சதுர கிலோமீட்டர். இங்கே வாழ்கிற மக்கள் தொகையின் எண்ணிக்கை 4 கோடியே 69 இலட்சம். நான் ஒரு கல்லூரியிலே முதல்வர், என்னுடைய கல்லூரியினுடைய பரப்பு 30 ஏக்கர்; வேண்டுமானால் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கும். அதுலே இருக்கிற

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 14]

ஆசிரியர்கள், மற்ற ஊழியர்கள், படிக்கிற மாணவர்கள் ஆகியோர் ஆயிரம் பேர்கள் இருப்பார்கள். நானே ஒரு நாளைக்கு 30 பைல்களைப் பார்க்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-00.)

மாவட்ட அளவிலே இருக்கக் கூடிய மத்திய வங்கியினுடைய தலைவர் ஒருவர் 35 பைல் முதல் 50 பைல் வரை பார்க்கிறார். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் 11 ஆயிரம் பைல் பார்த்திருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு காலமாக இந்த 11 ஆயிரம் பைல் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 13 மாதத்தில் 11 ஆயிரம் பைல் பார்த்திருக்கிறார். சராசரி பார்த்தால் ஒரு நாளைக்கு 28 பைல் ஆகிறது. 30 ஏக்கர் பரப்பளவில் அதாவது $1\frac{1}{2}$ மைல் சுற்றளவுக்குள் இருக்கிற ஒருவருக்கு தினசரி 20 பைல் வருகிறது. இவ்வளவு பெரிய மாநிலத்தினுடைய அமைப்பு முறைகளில், அதுவும் இன்றைய அமைப்பு முறைகளில் பல முக்கியமான பைல்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து அவருடைய கன்கரன்ஸ் பெற்றுத்தான் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில், அப்படி அவர் சொல்லியிருப்பதால், நிச்சயம் இன்று அரசு இயந்திரம் தேங்கி நிற்கிறது என்பதை என்னால் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : புது வியாக்கியானம் கேட்பதால், விளக்கம் தரலாம் என்று நினைக்கிறேன். சதுரமைல், ஏக்கர் என்றெல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டுக்கும் பொருத்தம் இருக்கிறதா? நிறைய பைல்கள் முதலமைச்சருக்கு வர வேண்டுமென்று நினைத்து, அதிகாரத்தையெல்லாம் முதலமைச்சரிடத்தில் குவிப்பது நல்லது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருதுகிறாரா? அவர்களுடைய மாநில சயாட்சிக் கொள்கைக்கு அது சற்றுக்கூட பொருத்தமற்ற ஒன்று ஆயிற்றே.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நல்ல விளக்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். அதற்கு நன்றி. அவர் சொன்ன கருத்துக்களை ஒரு கொள்கையாக, ஒரு அறிவிப்பாக எல்லா இலாகாக்களுக்கும் அனுப்பி, இப்படி இப்படி உள்ள பைல்களை முதலமைச்சருக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறோம், மாற்றியமைத்திருக்கிறோம் என்று அறிவிப்பார்களா? அப்படிச் செய்தால் மகிழ்ச்சியடைவேன். அப்படி அறிவிக்க முன்வருவார்களா? அடுத்தபடியாக, நான் சொல்லப் போகும் ஒரு விஷயம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம்தான். இதற்கு முன்னால் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, ஒரு நாளைக்கு அவருக்கு 100 முதல் 150 பைல் வரை வரும். எல்லாவற்றையும் பார்த்தார், அது எனக்குத் தெரியும்.

1978 செப்டம்பர் 14]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : முன்னாள் முதலமைச்சர் நிதித் துறையையும் தன்னிடம் வைத்திருந்தார். முதலமைச்சரும் அவர்தான், நிதியமைச்சரும் அவர்தான். பெரும்பாலான கோப்புகள் நிதியமைச்சருக்குப் போக வேண்டியது. முதலமைச்சர் என்ற முறையில் அவருக்கு வரும். நிதியமைச்சர் தனியாக இல்லாமல் இருந்ததால், நிதியமைச்சர் மற்றும் முதலமைச்சர் என்ற முறையில் அவருக்கு நிறைய கோப்புகள் வரலாம். இப்போது நிதியமைச்சர் தனியாக இருப்பதால், முதலமைச்சருக்கு அவ்வளவு கோப்புகள் வர வேண்டிய அவசியமில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களுக்குப் போக வேண்டிய பைல்கள் போகின்றன. அதோடு அந்த பைல்-ம் முதலமைச்சருக்கு சென்று ஒரு வாரம் அல்லது 10 நாளைக்குள் கையெழுத்தாகி வருகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : எனக்கு இருக்கிற விருப்பம் எல்லாம் வேகமாக, சகுதியாக அரசு செயல்பட வேண்டும் என்பது தான், வேகமாக அரசு இயந்திரம் செயல்படுகிறது என்று அமைச்சரவர்கள் இப்பொழுது சொல்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி, எங்களுடைய ஐயமெல்லாம் அரசாங்க இயந்திரம் வேகமாகச் செயல்படவில்லை என்பது தான். செயல்படுகிறது என்று சொல்வது சொல்லால் அல்ல, செயலில் இருக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் ஆசை. அப்படி நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். நமது மாநிலத்தில் பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும், எடுத்துப் பேசியது போல, ஜனநாயக முறைக்கு நாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, சிறப்பாக இந்த ஆட்சி இயந்திரம் நடக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் எனக்குள்ள ஒரு சந்தேகத்தை இங்கே சுமத்தி வைக்கிறேன். ஏன் ஜனநாயக முறையிலே ஆட்சியின் எல்லா அமைப்புகளும் செயல்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்றால், ஜனநாயக முறையில் தான் மக்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து. மக்களுடைய குறை நீங்கி, மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ ஒரு நிலைத்த ஆட்சி நடக்க வேண்டும், இயங்க வேண்டும் என்பது தான் எல்லா மக்களுடைய கருத்தும், என் கருத்துமாகும், ஆங்காங்கு ஊராட்சி யிலிருந்து இந்த சட்டமன்றம் வரை இருக்கிற அமைப்புகளும்; பிரதிநிதிகளும் ஒரு ஆட்சி போடுகிற தனச் சட்டங்களை, ரூல்ஸ் அமுல்படுத்துகிற நிலையில் மக்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் அந்தந்தத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய ஹைக்களையும் எடுத்துச் சொல்லி அதை நிவர்த்திப்பதற்கு வழிமுறை காண்கிறார்கள். அந்த முறையில் நம்முடைய நாட்டிலே பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எல்லாம் கலைக்கப்பட்டு எவ்வளவு நாளாகி விட்டது என்பது நமக்குத் தெரியும், குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலே பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் கலைக்கப்பட்டு, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுடைய பதவியெல்லாம் பறிக்கப்பட்டு, அங்கு இருக்கக்கூடிய கமிஷனர்களிடம் அவர்கள் சையில் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. நம்முடைய ஆட்சி முறை அதிகாரத்தைப் பரவலாக ஊராட்சி வரை கொண்டு சென்று பிறகு,

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 14]

மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில்கள், அதற்கு அடுத்தபடி பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் அதற்குப் பிறகு பஞ்சாயத்துக் கவுன்சில்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சில் சிறப்பாகச் செயல்பட வேண்டுமென்றால், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் வரவேண்டும். மாவட்டங்களிலிருந்து வந்திருக்கின்ற சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் அல்லது சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பொதுவான கருத்துக்களைத் தான் சொல்ல முடியும். ஊர் வளர்ச்சி போன்றவற்றிலுள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதும், தேவையான அமைப்பு முறைகளை நடத்துவதும் வழிகாட்டுவதும் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரால் தான் செம்மையாகச் செய்ய முடியும். நான்குந் த பல ஆண்டுகளாக சட்டமன்ற உறுப்பினராக வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே கலந்துகொண்டாலும் பொதுவான கருத்துக்களைத் தான் எடுத்துச் சொல்ல முடிகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தான் அங்கு நடைபெற வேண்டிய வளர்ச்சித் திட்டங்களை, செயல் முறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். குடியரசு ஆட்சித் தலைவர் காலத்தில் கலைக்கப் பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இதுவரை சீரமைக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. மாவட்ட கலெக்டர் அல்லது அவருடைய பிரதிநிதி தலைமை தாங்கி நடத்துகிற ஒரு அதிகார ஆட்சி முறை தான் மாவட்டங்களில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுபோலவே கூட்டுறவு இயக்கங்கள். நாடு வேகமாக முன்னேற, ஏழையெளிய மக்கள் கடன் பெறவும், விவசாயம் சிறப்பாக நடைபெறவும், தொழில் சிறப்பாக நடைபெறவும், பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகள் வேகமாக நடைபெறவும் நாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவையும் கலைக்கப்பட்டு புதிய தேர்தல் இன்னும் நடைபெறவில்லை. தனி அலுவலர்கள் இன்னும் ஓராண்டு காலம் ஆட்சி செய்வார்கள். அதிகாரம் மீண்டும் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நகர மன்றங்கள் ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாக இயங்கவில்லை. மிக முக்கியமாக கீழ் மட்டத்திலே ஜனநாயக அமைப்பு ஊக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும் ஆனால் அந்த முறை இப்பொழுது இல்லாமல் இருக்கிறது. குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் அது கலைக்கப்பட்டாலும் கூட, இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று 13 மாதங்கள் ஆகியும் இன்னும் அவற்றை நிலை பெறச் செய்ய எந்த முயற்சியையும் எடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். முதலமைச்சர் சொல்லலாம், நாங்கள் மதுரையிலே தேர்தலுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்து தேர்தலை நடத்தியிருக்கிறோம், ஜனநாயகத்தை நிலை நாட்டியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லலாம். இந்த நாட்டிலே மதுரையில் மட்டுமல்ல, எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஒரே நாளில் அந்தத் தேர்தலை நடத்தியிருக்கலாம் என்பது என் கருத்து. வாக்காளர் பட்டியல் இல்லை என்ற பிரச்சினையும் இல்லை. அது ஏற்கெனவே தயாராக இருக்கிறது. அவர்கள் தேர்தலை மாவட்ட அளவிலே முதலிலே நடத்தியிருக்க வேண்டும். அதைச் செய்ய

1978 செப்டம்பர் 14]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

வில்லை. எது செயல்பட வேண்டுமோ, அது செயல்படவில்லை. ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள் “apoplexy at the centre and paralysis at the end” என்று எப்போதுமே அதிகாரக் குவியல் பரவலாக இல்லாமலிருந்தால், ஆட்சி இயந்திரம் நன்றாகச் செய்யப்படுவதில்லை. பரவலாக அதிகாரத்தை வைத்துக்கொள்ளாமல் மத்தியிலே அதிகாரம் குவிந்திருந்தால், அந்த முறையை ரத்த ஓட்டம் உடலில் பரவலாக இல்லாத நிலையுடன் ஒப்பிடலாம். ஆங்கிலத்தில் “கோமா ஸ்டேஜ்” என்று குறிப்பிடுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால், கைகால் செயல்பட முடியாதவாறு சக்தியற்ற தன்மை ஏற்படுகிறது. தலையில் ரத்த ஓட்டம் அதிகமாகப் போனால் “அப்போபிளக்ஸி” வரும். மற்ற இடங்களில் ரத்த ஓட்டம் அதிகமாகப் போனால் “கோமா ஸ்டேஜ்” ஏற்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஒரு ஆட்சி செயல்படுகிறது என்றால், அது இங்கு இருக்கிற சட்டமன்றங்களையும் துறைத் தலைமை அலுவலகங்களையும் வைத்துக் கணக்கிடுவதன் மூலம் அல்ல. ஊராட்சி மன்றங்கள் நன்றாக நாட்டில் செயல்பட வேண்டும். அவைதான் கைகளும் கால்களும். இங்கு இருக்கக் கூடிய தலைமை அலுவலகங்கள் எல்லாம் மூச்சு மாதிரி மூச்சு விட்டுக் கொண்டேயிருக்கலாம், அவ்வளவு தான், கை அசையவில்லை, கால் அசையவில்லை, காது கேட்கவில்லை, கண் தெரியவில்லை என்ற ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை ஜனநாயகத்தில் நாடு முழுவதும் பரவலாக இருக்கிறது.

குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் அப்படி ஆக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடன் ஏன் அவற்றைச் செம்மைப் படுத்தவில்லை? ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ள இந்த ஆட்சியினர் ஏன் செய்யவில்லை? அவைகள் காலா காலங்களில் செய்திருக்க வேண்டிய ஒன்று. அதுவும் ஒரு வருடத்திற்குத் தனி அலுவலர்களை நியமிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மட்டுமல்லாமல், ஆட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட சமுதாய கலாச்சார அமைப்புகள் எல்லாம் இன்றைக்குச் செம்மைப்படுத்தப்படவில்லை. கோயில்களில் கூட இன்னும் டிரஸ்டிகள் நியமிக்கப்படவில்லை. இதற்கு முன்பிருந்த ஆட்சியாளர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய டிரஸ்டிகளைப் போட்டு விட்டார்கள் என்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களேயானால், நீங்களும் உங்களுக்கு வேண்டியவர்களைப் போடுங்கள். ஏன் இதுவரை போடவில்லை? அப்படிப் போடாததால் அங்குள்ள அலுவலர்கள் என்னென்ன தவறு செய்ய வேண்டுமோ அப்படி நிறைய தவறுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் எல்லா கிராமங்களிலேயும் இருக்கக்கூடிய கோயில் அமைப்பு முறைகள் எல்லாவற்றையும் வில்லேஜ் ஆபீசர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தை நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்பதால், மாண்புமிகு

[திரு எம். சங்கரலிங்கம்]

[1978 செப்டம்பர் 14]

தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலம் அந்த சம்பவத்தை இந்த அவையினர் கவனத்திற்கும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வருகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-10)

தமிழகத்தில் ஏனைய பகுதிகளில் இருக்கிற கோயில்களுக்கு அரசாங்கம் நியமிக்கிற டிரஸ்ட் போர்டுகள் உண்டு. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அப்படி அல்ல. அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற எல்லாக் கோயில்களுக்குமாகச் சேர்ந்து ஒரு 'தேவஸ்வம் போர்டு' உண்டு. திருவாங்கூர்-கொச்சின் தேவஸ்வம் சட்டப்படி நியமிக்கப்பட்டு அந்தக் கோயில்கள் எல்லாம் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அது ஒரு 'அடாநமஸ் பாடி'யாக இயங்கக்கூட அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. திருவாங்கூர் மன்னர் ஆண்டுதோறும் ரூ. 13½ லட்சம் இவைகளுக்காகத் தந்து கொண்டிருக்கிறார். இவைகளெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கீழ் பராமரிக்கப்படுகின்றன. இவைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில் இருக்கின்ற தேவஸ்வங்கள். ஆனால் இவைகளைத் தவிர ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள சிறு கோயில்களுக்கு ஜனநாயக முறையில் டிரஸ்டிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தான் கோயில்களைப் பராமரிக்கிறார்கள். என்னுடைய ஊரில் 45 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள மக்கள் தங்களுக்குள்ளாகவே கோயில்களைப் பார்த்துக்கொள்வதற்கு என்று டிரஸ்டிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஊர்க்காரர்கள் பட்டியல் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஊர்க்காரர்கள் தான் வாக்காளர்கள். ஊரில் ஒருவர் வந்து குடியேறினால், 5, 6 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் அவர்கள் மெம்பர்களாகச் சேர்க்கப்படுவார்கள். 3 வருஷத்திற்கு ஒருமுறை கோயில்களுக்குத் தேர்தல் நடத்தப்படும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் அவர்களுக்குள்ளாகவே ஒரு கான்ஸ்டிடியூஷன் வைத்துக் கொள்வார்கள். சில ஊர்களில் தகராறு வந்தால், கோர்ட்டுக்குப் போய் ஒரு 'ஸ்கீம்' தயார் செய்து அதை அமுல் செய்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் நிருவாகத்தில் தகராறு வரும்போது தான் அறநிலையத் துறை தலையிட வேண்டுமென்று பெட்டிஷன் போட்டு அறநிலையத் துறையிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். அப்போது தான் அங்கே இருக்கிற துணைக் கமிஷனர் வந்து அதை ஏற்றுக் கொள்வார். அதற்குப் பிறகு டிரஸ்ட் போர்டு நியமிக்கப்படும். இப்படி எந்தவிதமான தகராறும் இல்லாமல் செயல்பட்டுக் கொண்டு வந்த ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கிராமக் கோயில்கள் அனைத்தும்—ஊர்க்காரர்களே டிரஸ்ட் போர்டு அமைத்து அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் நிருவகித்து வந்த திருக் கோயில்கள்—குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின்போது, ஒரே நாளில் ஒரு உத்தரவு போட்டு அந்த அந்த ஊரில் உள்ள வில்லேஜ் ஆபீசரிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி ஒப்படைக்கச் செய்தார்கள். கோயில்கள் இந்துக்களின் கோயில்கள். ஒரு ஊரில் வில்லேஜ் ஆபீசர் கிருஸ்துவராக இருக்கலாம், அல்லது முஸ்லிமாக இருக்கலாம். அவர்கள் இந்தக் கோவில்களை

1978 செப்டம்பர் 14]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

யெல்லாம் மேற்கொண்டார்கள் என்றால், அதன் நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதுபற்றி நானே ஒரு வினாவை எழுப்பியிருக்கிறேன். வினா தரப்பட்டு 3 மாதமாகிறது. இன்னும் அந்த வினா அனுமதிக்கப்படவில்லை. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்படி ஜனநாயக முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்த கோயில்களில் எல்லாம் இந்த நிலைமை உருவாக்கப்பட்டது. எங்கெல்லாம் இந்த ஆட்சியினுடைய கைபடாமலே சிறப்பாகச் செயல்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தனவோ அவைகளில்கூட குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் கைவைக்கப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ இந்த அரசுமீண்டும் பழைய நிலைமையை அமல் படுத்துவதற்கு எந்தவிதமான முயற்சியையும் மேற்கொள்ளவில்லை என்பதை இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய குற்றச்சாட்டெல்லாம் இந்த ஆட்சி நிருவாகத்தில் தலையிடாமல் நல்லாட்சியை நடத்துவதாக, அல்லது நடத்த முயல்வதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி வருவதில் உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அத்தகைய நல்ல அமைப்பு வந்தால்தான், நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகள் நீங்கி ஏழை எளியவர்கள், நல்லவர்கள் வாழத்தக்க நிலை ஏற்படும். ஆனால் அந்த நிலை இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுகிறதா என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விழைகிறேன். ஏனென்றால் அவ்வாறு நடைபெறுகிறதா இல்லையா என்று அவர்கள் அறிவதைவிட கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற நாங்கள் தான் நன்கு அறிந்துகொள்ள முடியும். எனவே நாங்கள் தான் சொல்ல வேண்டும், நாங்கள் சொல்வது சரிதானா என்று பார்த்துவிட்டு, செயல்படுவதற்கு அவர்கள் முனைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆட்சியில் ஆளும் கட்சியினருடைய தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறது என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டாகும். இதற்குப் பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும் என்றாலும், எங்கள் மாவட்ட அளவில் ஒன்றிரண்டை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன், இந்த ஆட்சி மிகவும் தயங்கி நடக்கிறது, அதனால் பல காரியங்கள் தேங்கி நிற்கின்றன என்று குறிப்பிட்டேன். அது போலவே பல இலாக்காக்களில் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படாமலேயே இருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 14]

நாகர்கோயிலில் கடந்த 5 மாதங்களாக சீ. ஈ. ஓ., நியமிக்கப் படாமல் அங்கே இருக்கும் டி. ஈ. ஓ.——மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியே அந்தப் பொறுப்பையும் கவனித்து வருகிறார். அவரும் பிறகு மாற்றப்பட்டு, அவருக்கு பதில் ஒருவர் வந்திருக்கிறார். அவரும் லீவில் சென்றபோது, ஒரு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டரே அதைப் பார்த்து வந்திருக்கிறார். கீழ்மட்டத்திலே இருப்பவர்கள் உயர் மட்டப் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுவதில் இந்த ஆட்சிக்கு ஒருவேளை மகிழ்ச்சி இருக்கலாம். ஆனால் மாவட்ட அளவிலான அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படாமலிருந்தால் அதன் காரணமாக இந்த ஆட்சி எப்படிச் செயல்பட முடியும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாகர்கோயில் முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி நியமிக்கப்படவில்லை. மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியே அந்தப் பொறுப்பையும் மேற்கொண்டிருக்கிறார். அங்கே இலக்குமி புரம் கல்லூரி ஒன்று இருக்கிறது. லட்சுமிபுரம் காலேஜ் என்று சொல்லப்படுகிற கல்லூரியில் பல தவறுகள் நடைபெற்று அதனால் அரசே அந்தக் கல்லூரியை மேற்கொண்டது. அதற்குப் பிறகு அதனுடைய நிருவாகத்தை சீ. ஈ. ஓ. விடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஒப்படைப்பதற்கு அரசாங்கம் தனியாக ஒரு ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கிறது. அதிலே என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்றால், இந்தக் கல்லூரியில் வரக்கூடிய காலியிடங்களில், அதற்குரிய ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய சீ. ஈ. ஓ. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கலந்து முடிவு செய்து நியமிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. பிறகு அந்தக் கல்லூரியின் முதல்வர் பதவி காலியாகிவிட்டது. காரணம் கல்லூரி முதல்வர் இறந்து விட்டார். எனவே அடுத்து யாரை முதல்வராகப் போட வேண்டும் என்ற பிரச்சினை வந்தபோது, சீ. ஈ. ஓ. தனக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தின்கீழ் ஒருவரை நியமித்தார். ஆனால் இன்னொருவர் நான்தான் கல்லூரி முதல்வர் என்று அவராகவே தன்னை அறிவித்துக் கொண்டார். கல்லூரியில் ஒரு பெரிய குழப்பம் ஏற்பட்டது. மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மத்தியிலே போராட்டமே நடைபெற்றது. இதனால் சீ. ஈ. ஓ. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கூப்பிட்டு வைத்துக் கொண்டு, மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை கூப்பிட்டு வைத்துக்கொண்டு, அந்த அரசாணையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிற விதத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் கலந்து ஆலோசித்து ஒருவரைக் கல்லூரி முதல்வராக நியமித்தார். ஆனால் அங்கே உள்ள அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பிரமுகர்கள்

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

அதே கல்லூரியில் பணிபுரிகிற வேறு ஒருவரை கல்லூரி முதல்வராகப் போட வேண்டும் என்றார்கள். அதற்கு சீ. ஈ. ஓ. “அரசு உத்தரவுப் பிரகாரம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் கலந்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் கலந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திலேயே முடிவெடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே அதை மாற்ற முடியாது” என்று கூறிவிட்டார். அப்போது ஆளும் கட்சிப் பிரமுகர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், “நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்காமல் போனால், நீங்கள் இங்கே சீ. ஈ. ஓ. ஆக இருக்க முடியுமா?” என்றார்கள். மறுநாள் அந்த அதிகாரி தஞ்சையில் கல்வி அதிகாரி பொறுப்பில்லாமல் புள்ளிவிவர அதிகாரியாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அரசாங்க ஆணைப்படி செயல்பட்ட ஒரு அதிகாரிக்கு ஏற்பட்ட நிலை இது. கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரிடமிருந்து ஒரு உத்தரவு அவருக்கு வருகிறது. இலட்சுமிபுரம் கல்லூரியில் முதல்வர் நியமனத்தில் ஏற்பட்ட தவறுகள் காரணமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இப்படிக்காரணத்தைச் சொல்லியே ஒரு உத்தரவு போயிருக்கிறது. அவர் நியமித்தது சட்டப்படியாகும். எனவே இப்படி ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் எல்லா இடங்களிலும் தலையிடுகிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டால், ஆட்சி சிறப்பாக நடைபெறுமா என்று சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பை அவர்கள் ஒரு கருத்தை மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். ‘அம்மையார் ஒருவர், அதுவும் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி ஒருவருடைய மனைவியார் எல்லோருக்கும் மாலை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். ஏரோடி ரோயில் மாலை போடுகிறார். யாராவது பதவி ஏற்றால் மாலை போடுகிறார். அப்படி அனுமதித்தால், அது அரசியல் தவறு ஏற்பட்டும், ஆட்சியில் தவறு ஏற்பட்டும் மற்றும் ஊழல் நடக்கவும் காரணமாக அமையும்’ என்று சொன்னார்கள். பதவிக்கு வருகிறவர்களைப் பார்த்து, ஒருவர் மாலை போடுகிறார் என்றால், எதையா எதிர்பார்த்துத்தான் அவர் செய்கிறார் என்று அர்த்தம் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆட்சிப் பீடத்தில் இருப்பவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் அட்சிக்குக் களங்கம் கற்பிக்காமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது ஆட்சியாளரின் பொறுப்பாகும். அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து எந்த வகையான தலையீடும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதும் ஆட்சியாளர்களின் பொறுப்பாகும். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பொறுப்பாகும். அந்த நிலையிலிருந்து பார்க்கிற போது, எனக்குத் தோன்றுவது எல்லாம் “மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கட்சியின் செயலாளர் என்ற பொறுப்பில் இருந்தாலும், என்று அவர்கள் இந்த நாட்டின் முதலமைச்சராக ஆளுங்களோ அன்று முதல் தமிழகத்தின் ஆட்சிச் சக்கரத்தின் தலைவராக விளங்குகிறார். எல்லா மக்களும் அவரை இந்த நாட்டு முதல்வராக ஏற்றிருக்கிறார்கள். எனவே தன்னுடைய கட்சித் தொடர்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, தனக்கு இருக்கக்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 14]

கூடிய பதவியை தவறாகப் பயன்படுத்த யாருக்கும் அவர்கள் வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடாது, இடம் கொடுக்கக்கூடாது''. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அவ்வாறு நடக்கவில்லையே என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்த அளவில், ஒரு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் அவர்களின் வீட்டில் நடைபெற்ற திருமண விழாவை ஒட்டி அச்சிடப்பட்ட திருமண அழைப்பிதழைப் பார்த்தேன். அதில் யார் தலைமையில் யார் யாரெல்லாம் பேசுவார்கள், வாழ்த்துரை வழங்குவார்கள் என்றெல்லாம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திருமணத்திற்கு ஹரிஜன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தலைமை தாங்குகிறார்.

(பிற்பகல் 4-20)

முன்னிலை யார் என்று சொன்னால் ஜே. பி. ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களின் சிறப்புப் பிரதிநிதி என்று போட்டிருக்கின்றார்கள். நாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கட்சியினுடைய பொதுச் செயலாளராக இருக்கின்றபோது, ஜே. பி. ஆர். அவர்கள் வேண்டுமானால் துணையாக இருந்திருக்கலாம். இப்போதுகூட, அவர்களுடைய கட்சியிலே பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கலாம். கட்சியிலே ஒரு பதவியை, பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கலாம். ஒருவேளை முதலமைச்சர் அவர்கள் பதவியில் இருக்கும்போது, ஜே. பி. ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சரின் பிரதிநிதி என்று குறிப்பிட்டுக்கொள்வதன் மூலம் அதிகாரிகளையும் ஆட்சிபையும் வசப்படுத்துவதற்குச் செய்திருக்கக் கூடிய தவறான செயலாகும். இது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்ததோ இல்லையோ, தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதுபோன்று இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பார்லிமெண்டரி செக்ரட்டரி அவர்கள் ஒரு தேர்தலில் நிற்கின்றார்கள், பச்சையப்பா டிரஸ்ட் டிக்குத் தேர்தலில் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தால் மகிழ்ச்சிதான். இந்தத் தேர்தலுக்கு ஒரு விளம்பரம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதைய முதல் அமைச்சர் அவர்களின் படம், கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் படம், அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய படம் எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய ஆதரவோடு வெற்றி பெற வேண்டுமென்பது சரி. ஆனால் இந்தக் கடிதம் அரசாங்க அச்சகத்திலே அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அச்சகத்தின் பெயரே போடவில்லை. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அச்சகங்களில் எந்த நோட்டீஸ் அடித்தாலும் சரி ஒரு கல்யாண அழைப்பு அச்சடித்தாலும் அந்த அச்சகத்தினுடைய

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

பெயரைப் போடுவார்கள். அவ்வாறு பெயர் இல்லாமல் இருப்பதையும் இந்தப் படங்களையும் வைத்துப்பார்க்கும்போது, இது அரசாங்க அச்சகத்தில் அவர்களுடைய அதிகாரத்தையும், அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய செல்வாக்கையும், தொடர்பையும் பயன்படுத்தி, இந்த மாதிரி செய்தது என்று சொன்னால் தவறில்லை. நான் அதைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியோடு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கிறேன்.

நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் எதையெதைச் சொல்கிறார்களோ அதை செயல்படுத்துவதற்கு அவர்களைச் சுற்றியிருப்பவர்கள் துணை நிற்க வேண்டுமென்பதற்குத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இத்தகைய செயல்களைச் செய்து அவருக்கு இடையூறு விளைவிக்கின்றார்கள். இவைகள் எல்லாம் அவர்களுடைய கருத்திலே கொண்டு வரப்படவில்லையோ என்ற எண்ணத்தில் தான் நான் இதை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது எனக்கு இன்னொன்று நினைவுக்கு வருகிறது. நாங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 1956க்கு முன்னால் நாங்கள் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்திலே இருந்தோம். இங்கே வந்து 22 வருடங்கள் ஆகின்றன. அப்போது அங்கே மன்னர் ஆட்சி நடைபெற்றது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் சுதந்திரம் பெறுகிறபோது, சித்திரைத் திருநாள் என்பவர் மன்னராக இருந்தார். அதற்கு முன்பு ஸ்ரீ மூலன் தர்மராஜ் என்பவர் மன்னராக இருந்தார். இந்தியாவிலேயே அவரைப் போல கருணை உள்ளம் படைத்தவர் இருக்க முடியாது. அவருடைய உடம்பில் ஒரு தொவர்த்து தான் போட்டுக் கொண்டிருப்பார் வீட்டில். சட்டைகூட போட்டுக்கொள்ள மாட்டார். அவரை எல்லோரும் எப்பொழுதும் பார்க்கலாம். அவ்வளவு மக்களின் மதிப்பையும் மரியாதையையும் பெற்றவர் அவர்கள். எனக்கு 5 வயதுப் பருவத்திலேயே என்னுடைய தந்தையாருடன் அவரைப் பார்க்கச் சென்றிருக்கிறேன். எங்களுடைய ஊருக்குப் பக்கத்திலே திருப்பதி சாரம் என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. இந்த மன்னர் ஊர் ஊராகச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்துகொண்டிருப்பார். அதைத் திருமேனி எழுந்தருளுதல் என்று சொல்வார்கள். இந்த மன்னர் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களோடு சிறுவனாக இருந்தபோது அவருடன் படித்து, விளையாடியவர், அவருக்கு நண்பராக இருந்தவர் ஒருவர் அவரிடம் வந்தார். கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு அவர் மகாராஜா ஆகிவிட்டார். அவர் மகாராஜாவாக இருக்கின்றபோது, அந்த நண்பர் இவரிடத்தும் வந்தார். அவரிடம் வேலை கேட்டாராம். அப்போது அந்த மகாராஜா, நான் எல்லோருக்கும் மகாராஜாதான், இருந்தாலும் ஆட்சி இயந்திரம் என்று இருக்கிறது, பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள், கலெக்டர் இவர்கள் எல்லாம் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள்தான்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 14]

எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். நான் உங்களுக்கு வேண்டுமானால் கொஞ்சம் பணம் தரலாம். ஆனால் வேலை தர முடியாது” என்று சொன்னார். உடனே அந்த நண்பர் மகாராஜா விடம், “நீங்கள் வேலை தரவேண்டாம், உங்களுடைய சங்கு முத்திரையைத் தந்தால் போதும்” என்று சொன்னார். மகாராஜாவும் “இந்த சங்கு முத்திரை தந்தால் போதும் என்கிறார். நம்கூட 10, 15 வயதிலே கூடவே பழகியவர், விளையாடியவர், ஒரு சங்குமுத்திரையைத் தான் கேட்கிறார்” என்று அந்த சங்கு முத்திரையைக் கொடுத்து விட்டாராம். பிறகு கொஞ்ச காலம் கழித்து அவரைக் காணவேயில்லை. அந்த மகாராஜா அமைச்சரைக் கூப்பிட்டு, என் நண்பன் சங்கு முத்திரையை வாங்கிக்கொண்டு போனான், அவன் அதை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்கிறான் என்று பார்த்து வாருங்கள் என்று சொல்லி அனுப்பினார். அவர்கள் சி. ஐ. டி. இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பினார்கள். அவனை வீட்டிலே போய் பார்த்துவிட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் மகாராஜாவிடம் சொன்னார்கள். “ரூ. 30,000 மதிப்புள்ள வீடு வாங்கியிருக்கிறான். ஐட்கா வண்டி வாங்கியிருக்கிறான், இரண்டு சாரட்டு குதிரை வண்டியிலே வந்துகொண்டிருக்கிறான்” என்று சொன்னார்கள். “அது என்ன, அதற்கு முன் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான், வேலை கேட்டான். இந்த சங்கு முத்திரையை கொண்டுபோய் இப்படியெல்லாம் வளர்ந்திருக்கிறான். அவ்வளவு பணம் எப்படி வந்தது என்று விசாரிக்க வேண்டும்” என்று அவனை அழைத்து வரச் சொன்னார். அப்படி அவர் கூப்பிட்டுக் கேட்டபோது அந்த நண்பர் சொன்னார், “அதை வைத்து நான் ஒன்றும் செய்யவில்லை, மகாராஜா அதை நான் வைத்துக்கொண்டு கடற்கரையிலே இருப்பேன். யார் வந்தாலும் என்னிடம் சங்கு முத்திரை இருக்கிறது, ஒரு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பேன், அவர்களும் கொடுப்பார்கள்” என்று சொன்னான். அதைக் கேட்ட மகாராஜா அவனிடமிருந்து அந்த சங்குமுத்திரையைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, “இனி நீ இங்கேயே இரு, உனக்கு சாப்பாடு, உடை இங்கேயே கிடைக்கும்” என்று அரண்மனையிலேயே வைத்துக்கொண்டார். நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நாட்டினுடைய முதலமைச்சருக்கு பிரதிநிதிகள் அரசாங்க ரீதியாக நியமிக்கப்பட்டு, வரன்முறை செய்யப்பட்டு, சட்ட நியதிப்படி அமைப்பதைத் தவிர வேறு எதையும் நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது. அப்படி அனுமதிப்பது அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்ததாக இருக்கும் என்பது தான் பொருள்.

பாராளுமன்ற செக்ரட்டரிகள் என்று கொஞ்சப் பேர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அண்மையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு 4 பேர்கள் வந்துவிட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் வந்தபோதுகூட அவ்வளவு ஆரவாரம் இல்லை. ஆனால் அப்போது என்ன ஆரவாரம் எல்லாம் நடந்தது என்று

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

சொன்னால், மாவட்டம் பூராவும் ஒரே அலங்கார தோரணங்கள், வரவேற்பு வளைவுகள், மாவட்ட அலுவலகங்களில் உள்ள கார்கள் அத்தனையும் அங்கு டி. பி. யில் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கிருந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் ஸ்தம்பித்து நிற்கும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. இப்படியெல்லாம் அரசு இயந்திரத்தைக் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பல தவறுகளை இழைப்பார்கள் என்றால், அதனால் வருகிற கேடு அமைச்சரவையைப் பாதிப்பதைவிட நாட்டையே பாதித்து, பெறும் இழப்புக்கு வழிவகுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்த நாட்டில் ஒவ்வொரு நிர்வாகத்திலும் ஒரு தேக்கநிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதைப் பற்றி நான் முதலிலேயே எடுத்துச் சொன்னேன். எங்கேயும் ஒரு தேக்கநிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நிலைமைகள் ஏன் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று நீங்கள் பார்த்தீர்களானால், எல்லாப் பதவிகளும், பெரிய ஆபீஸர்கள் பதவிகள் நிரப்பப்படாமல் எல்லா இலாக்காக்களிலும் அப்படியே இருக்கின்றன. நாகர்கோவிலில் மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் நியமிக்கப்படவில்லை. டைரக்டர் ஆஃப் மெடிக்கல் சர்வீசஸ் பதவி இன்னும் நிரப்பப்படவில்லை. பள்ளிகள் திறந்து இப்போது செப்டம்பர் மாதம் ஆகிவிட்டது. எக்சாமினேஷன் வர இருக்கிறது. பள்ளிகளில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் யாரும் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். நாகர்கோவிலில் இருக்கக் கூடிய தலைமை மருத்துவ மனையில் 25 இடங்களில் 8 இடங்கள் காலியாகவே இருக்கின்றன. அங்கு பல மருத்துவர்கள் போட்டும் வரவில்லை என்று சொல்கின்றார்கள். போகாதவர்களை ஏன் அங்கு போடவேண்டும். அதையெல்லாம் பார்த்துப் போடவேண்டும். வேலையில்லை என்று எத்தனை பேர்கள் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, நாகர்கோவிலில் ஒரு சி. ஈ. ஓ. போடப்பட்டு அவர் வீவிலே போயிருக்கிறார். ஆகவே வேறு ஒரு சி. ஈ. ஓ. வைப் போடுவது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: டி. ஈ. ஓ. போன்ற மாவட்ட அளவில் உள்ள தலைமை அதிகாரிகளை நியமிக்கின்றபோது, பேனலிலே அடுத்து இருப்பவர்களைப் பார்த்து, அவர்கள் அங்கு போட்டால், போவார்களா போகமாட்டார்களா என்பதைப் பற்றித் தொலைபேசி மூலமாகத் தொடர்பு கொண்டு கேட்டு, போக விருப்பமில்லை என்றால், வேறு ஒருவரைப் போடலாம். அந்தப் பதவிக்கு வர மனமில்லாதவரைப் போட்டு, அவர் 'ஜாயினிங் டைம்' எடுத்துக்கொண்டு, 'ஜாயின்' ஆகிவிட்டு பின்பு வீவு போட்டுவிட்டுச் செல்லும் நிலைமை இருந்தால், அரசு

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 14]

இயந்திரம் எப்படிச் செயல்படும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 8 நாள் கழித்து வரவில்லை என்றுதான் ரிப்போர்ட்டு வருகிறது. அவர் வரவில்லை என்று வேறு ஒருவரைப் போட்டு அவரும் வராமல் திருப்பித் திருப்பி இதே நிலைமைகள் வந்தால், அந்த ஆட்சி இயந்திரம் எங்கு போய் நிற்கும்? நான் உறுதுணையாக அரசுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன். இதையெல்லாம் நான் குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்ற உணர்வோடு சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 4-30]

இதையெல்லாம் நீங்கள் கவனித்தால்தான், ஆட்சி இயந்திரம் செவ்வனே இருக்கும். ஞாயிற்றுக்கிழமை நான் விருத்தாசலத்திற்குப் போயிருந்தேன். அங்குள்ள மருத்துவ மனையிலே பெண்டாக்கடரே கிடையாது. எப்படி அங்கே பெண்கள் வந்து, மருத்துவ உதவி பெற முடியும்? மதுரை டிவிஷனில் உள்ள இ. எஸ். ஐ. மருத்துவ மனைகளில் கிட்டத்தட்ட 3 டாக்டர்களின் பணியிடங்கள் நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. இப்படி எல்லாத் துறைகளிலும் சுட்டிக் காட்ட முடியும். அப்படிச் செய்தால், அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்குமென்று, இத்தோடு விட்டுவிடுகிறேன். இதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும், அந்தந்த இலாக்காக்களில், பணியிடங்கள் காலியாகி ஒரு வார காலத்திற்குள், நியமித்தால்தான் இலாக்காக்கள் நல்ல முறையில் இயங்க முடியும். ஒருவர் தாமதமாக நியமிக்கப்பட்டால், பைல்கள் சேர்ந்துவிடும். அங்குள்ள தலைமை அதிகாரி யாராவது அவருக்கு அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதனால் என்னென்ன மாற்றங்கள் ஏற்படுமோ? அத்தகைய தேக்க நிலை ஆட்சி இயந்திரத்தில் ஒருநாள்கூட இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்வது, ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களுடைய கடமையென்று சொல்வது தவறல்ல.

இந்த அவையிலே எல்லா அங்கத்தினர்களும் கட்சி வேறுபாடின்றி சுட்டிக் காட்டிய மிக முக்கியமான ஒன்று, இந்த ஆட்சியிலே சட்டம், ஒழுங்கு நிலைநாட்டப்படவில்லை என்பதுதான். அமைதியின்மை மட்டுமல்ல. பாதுகாப்பு யார், யாருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ, அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. சாதாரண சம்பவங்களெல்லாம் பெரிய சம்பவங்களாக உருவெடுத்து, அது நாட்டினுடைய அமைதியைக் குலைக்கும் அளவிற்கு கொண்டு வந்து, நாட்டின் அமைதி குலைவதோடு மட்டுமல்ல. இதுவரை இந்தியாவிலேயே ஆட்சி அமைப்பிலேயும், சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாப்பிலும் முதல் தரமாக இருந்த இந்த மாநிலத்திற்கு, பிற மாநிலங்களைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வந்து பார்க்கும் சூழ்நிலை உரவாகி, நல்ல வேளையாக நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அவர்களை வர

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

வேண்டாமென்றும், நாங்களே கவனித்துக்கொள்கிறோமென்றும், சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். அத்தகைய நிலை வரக்கூடாது என்பதுதான், இந்த நிலையில் இதை நான் எடுத்து வைப்பதற்குக் காரணம். அந்தச் சம்பவங்களில் நான் விரிவாகப் போகவில்லை. பல சம்பவங்கள் விசாரணையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது நீதிபதி விசாரணையில் இருக்கிறது. அதனால் அந்தச் சம்பவங்களை நான் எடுத்துச் சொல்ல வில்லை. இங்கே எடுத்துச் சொன்ன அத்தனை பேர்களும், அந்தச் சம்பவத்தைத் தவிர்த்திருக்க முடியுமென்று சொன்னார்கள். விழுப்புரம் ஒரு கிராமமல்ல. பெரியநகரம். மெயின் ரோட்டில் உள்ள நகரம். சென்னையிலிருந்து 100 மைல்களில் உள்ள நகரம். இந்தச் சம்பவத்தை தடுத்திருக்க முடியும். தடுக்க முடியவில்லை என்றால், ஆட்சி இயங்கவில்லை என்பது தான் பொருள். அதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. ஆட்சி எக்ஸஸ் ஆக இருக்கக்கூடாது என்று முதலமைச்சரவர்கள் அச்சப்பட்டு, ஆட்சியைச் செயல்படாமல் ஆக்கிவிடக்கூடாது என்று அவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவருக்கு அந்த எண்ணம் இருக்கலாம். எக்ஸஸ் ஆகிவிட்டதென்று பிறர் சொல்ல இடம் கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கிருக்கலாம். அப்படி எண்ணினால் ஆட்சி செயலற்றதாகி, பல இடங்களிலே, பல விபரீத சம்பவங்கள் ஏற்பட்டு, அது சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினை யாகி, 2 கிரிமினல்களை உள்ளே தள்ள வேண்டிய இடங்களில், 8 அல்லது 10 உயிர்கள் கொல்லப்பட்டு, வீடுகள் எரிக்கப்பட்டு, பனகோர சம்பவங்கள் நடைபெற இடம் ஏற்படும். இதன்மூலம் எழும் சமுதாயக் கசப்பு நிலைமைகள் மாற இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் தேவைப்படுமோ! நீதிபதி அறிக்கை தரலாம். ஆனால் அந்த வட்டாரத்தில் புண் ஆயிவதற்கு, அவர்கள் மனதைவிட்டு அந்தக் கோரச் சம்பவங்கள் அகல இன்னும் எத்தனை வருஷங்களாகுமென்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலைச் சாதிக் கமிஷனர் திரு. சிசிர்குமார் என்பவர் வந்திருந்தார். திரு. போலபாஸ்வான் என்ற தாழ்த்தப்பட்ட மலைச் சாதியினர் ஆணைக் குழுவின் தலைவர் வந்திருந்தார். அவர்கள் “இது சாதாரண விஷயம்; அரசு கவனமின்மையால், தக்க நேரத்தில் தடுத்து நிறுத்தாததால், இந்த நிலை உருவெடுத்தது” என்று சொன்னார்கள்.

புதுக்கோட்டையில் நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி தமிழரசி அன்று விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு சாதாரண விஷயம். மாணவர்களுக்கும் போலீசாருக்கும் ஏற்பட்ட விஷயம். அங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகம் உடனடியாகப் பேசித் தீர்க்க வேண்டியதற்குப் பதிலாக மூன்று மாணவர்களை உள்ளே அடைத்து வைத்ததையும், மாணவர்களை அடித்ததையும், கண்ணீர்ப் புகை வீசியதையும் கேள்வியுற்றோம்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 14]

பழநி சம்பவத்தைப்பற்றி இங்கே உணர்ச்சியோடு சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிச் சொன்னபோது கூட, அவை முன்னவரவர்களும், மாண்புமிகு தலைவரவர்களும், அது விசாரணையில் இருப்பதால், அதனுள்ளே செல்லக் கூடாதென்று சொன்னார்கள். திரு. வீராசாமி அவர்கள் அதைப்பற்றிச் சொன்னபோது, விளக்கம் சொல்லக் கூடாதென்று சொன்னார்கள். அது எனக்கு மாறுபட்ட கருத்தல்ல. இந்த அவைக்கு உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்வது, அது விசாரணையிலே இல்லை. சப்-கலெக்டர் மூலமாக விசாரணை செய்வதென்பது விசாரணையல்ல. அது எக்சிசியூடிவ் லேன் விசாரணைதான். சப்-கலெக்டர் முதலிலே போலீசார் என்ன அறிக்கை கொடுத்தார்கள், அதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். வேறு அறிக்கை கொடுத்தால், வேறு மாதிரி சொல்லுவார். சப்-கலெக்டர், கலெக்டர், ஆர். டி. ஓ. போன்ற அதிகாரிகள் விசாரணை செய்யும் போது, அதைப்பற்றி இந்த அவையிலே பேசக் கூடாதென்று சொல்லுவது தவறு செய்கிற அதிகாரிகளைப் பாதுகாப்பதாகும். அவர்கள் தவறு செய்து விட்டார்களென்று மேல் மட்டத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குத் தெரிந்து விடுகிறது. ஏதோ நடந்துவிட்டது, அதைப் பெரிதாகக் காமல் பார்த்துக்கொள்ளுவோம் என்று நினைத்தால், அது மேலும் மேலும் பெருக வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அவற்றைப்பற்றி இத்தகைய மன்றங்களிலே விளக்கமாகப் பேசினால், அந்த அதிகாரிகள் அச்சப்பட்டு, இனி அத்தகைய நிலைக்கு ஆட்படாமல் இருப்பார்கள். மாண்புமிகு அவை முன்னவரவர்கள் பேசினார்கள். நீங்கள் ஒரு மாதிரியான விளக்கங்களைச் சொல்லி, நாங்கள் மாற்று விளக்கங்களைச் சொல்ல, அதனால் விசாரணைக்குக் குந்தகம் வரக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். நாங்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து, அடித்துக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று சொன்னோம். வழியில் குற்றயிராக இருந்தார்கள் என்று அவர்களால் சொல்லப்படுகிறது. எது உண்மையென்று ஆராயும்போது, இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் சட்டப் பேரவை, மேலவையில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், விசாரணை செய்யக் கூடிய அதிகாரியை 'இன்புளையன்ஸ்' பண்ணும் நிலை வரலாமென்று சொன்னார்கள். இது ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் நடந்த சம்பவம். ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு சட்டசபையிலே பேசுகிறோம். அவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்துக் கொல்லப்பட்டாரா அல்லது வழியில் குற்றயிராக இருந்தாரா என்பதை அரசு தெளிவாக விசாரித்து, முடிவு செய்து, அவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொல்லப்படவில்லை என்றால் அதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் அதைப்பற்றி விசாரித்தோம் என்று சொல்வதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும். அல்லது அவர் குற்றயிராக வழியில் கிடந்தார் என்பதையாவது சொல்ல வேண்டும். விசாரணையில் இருக்கிறதென்று சொல்வதால், இந்த சட்ட மன்றத்தினுடைய நடவடிக்கைகளை அது பாதிப்பதாகக் கூட நான் கருதவில்லை. தவறு செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு ஒரு கேடயமாக, பாதுகாப்பாக அது அமைந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

பழநியில் நடந்ததுபோல் ஹைதராபாத்தில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. நல்லகுண்டா பகுதியில் ஓராண்டுக்கு முன்னால் அந்தச் சம்பவம் நடந்தது. ***அவருடைய கணவன் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொல்லப்பட்டதாகவும் சம்பவங்கள் நடந்து, கே. ஏ. முக்தாதார் என்ற நீதிபதியைப் போட்டு, அதை விசாரித்தார்கள். அவர் கொடுத்த ரிப்போர்ட்டை அரசினர் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இந்த நாட்டுப் பெண்கள் கற்பைக் காத்து நிற்கக்கூடிய, இந்த நாட்டு சுதந்திரத்தைக் காத்து நிற்கக்கூடிய, இந்த நாட்டின் அமைதி, ஒழுங்கைக் காத்து நிற்கக்கூடிய காவல் நிலையத்திலே *** குற்றச் சாட்டு வந்தால், அதை அந்தப் பெண்ணே சொன்னால், நீதிபதி மேஜிஸ்ட்ரேட் முன்னால் வாக்குமூலம் கொடுத்தால், அதைவிடப் பெரிய தவறு, அநீதி, கொடுமை, ஆட்சியிலே கறைபடுகிற இழுக்கு வேறு இருக்க முடியாது. அது உண்மையா என்பதை நீதிபதி வைத்து விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆர். டி. ஓ., சப்-கலெக்டர், ரெவின்யூ போர்ட் மெம்பர் விசாரணை என்பது எக்சிகியூட்டிவ் விசாரணைதான். அங்கே, ஹைதராபாத்திலே நீதிபதி போட்டு விசாரித்தார்கள், அவர் கொடுத்த தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இங்கே நடந்தது 14-8-1978-ல். இன்று 14-9-1978-ல் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதற்குள்ளாக விசாரணை செய்து, ஒரு 'பிரைமா பாசி' கேஸ் இருக்கிறது, இவர்கள் சொல்வதில் அரை அளவாவது நியாயம் இருக்கிறது என்று கண்டால், நீதிபதி விசாரணை போட்டு, அதை நீதி விசாரணை யாக்க வேண்டுமென்று, முதலமைச்சரவர்களை வற்புறுத்துக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பழநி சம்பவத்தைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ பழநியில் *** சம்பவம் நடந்தது போலவும், அதைப் போல மற்ற மாநிலங்களிலே நடந்திருக்கிறதென்றும், அதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு ஒரு நிகழ்ச்சியையும் சொன்னார்கள். பழநியிலே *** சம்பவம் நடந்ததாக இதுவரையில் எந்தத் தகவலும் இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது, தவறான கருத்துக்களை அவைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். மேலும் பழநியில் *** சம்பவம் நடந்திருக்கிறதென்ற தவறான எண்ணம் மக்களின் மனத்திலே வந்துவிடக்கூடாதென்பதற்காக, இதை நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். எனவே பழநியில் நடந்த சம்பவம் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசிய பேச்சை, நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

*** தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1978 செப்டம்பர் 14]

[பிற்பகல் 4-40.]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய பேச்சிலே விரிவாகப் பேசுவதற்குத் தாங்கள் அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ஆனாலும் அதை 'கான்ட்ரவர்த்சி' ஆக்காமல் சொல்லுவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். அங்கு நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட போது, நான் பெயரையே சொல்லவில்லை. ஆனால் என்ன குற்றச்சாட்டு இருக்கிறதோ அதைப் போல குற்றச்சாட்டு ஹைதராபாத்திலே நடந்தது என்று சொன்னேன். அங்கே நீதி விசாரணையைப் போட்டார்கள் என்று சொன்னேன். இங்கேயும் அதைப் போல நீதி விசாரணையைப் போடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது, பழனியில் நடந்தது, *** அல்ல என்பதுதான். மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய வேறு கருத்தில் அவர் குறுக்கிட வில்லை. அங்கே *** நடந்தது நிகழ்ச்சியல்ல என்பதைத்தான் விளக்க விரும்புகிறார்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பேச்சையும் குறிப்பிலே வைத்து, பிறகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய * * * என்ற பேச்சையும் வைத்து, அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதையும் வைத்துப் பார்த்தால், அவைக் குறிப்பில் உண்மை நிலை நன்றாக விளங்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராசா முகமது : தலைவர் அவர்களே, ஒரு சம்பவம் நடந்திருந்து, ஏதோ சில உணர்வுகளின் அடிப்படையிலே அதை எடுத்துச் சொன்னால், யாரும் தவறுகக் கருத மாட்டார்கள். *** அரசியல் இலாபத்திற்காகச் சொன்னால் அவர் களுடைய உணர்வு எப்படியிருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அந்தச் சம்பவம் நடந்த பிறகு, உண்மை நிலையைக் கண்டறிய, அரசின் சார்பிலே வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் நானும் அந்த இடத்திற்குச் சென்றிருந்தோம். இதே வருத்தத்தை அவர்களும் சொன்னார்கள். "கணவனை இழந்து கதறிக் கொண்டிருக்கிற நிலையில், நான் *** கதை கட்டுகிறார்களே" என்று அவர்களே வருத்தப்பட்டுச் சொன்னார்கள். ஆகவே நடக்காத ஒன்றை நடந்ததாக இனி பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1978 செப்டம்பர் 14]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: என்னுடைய வேண்டுகோளும் அது தான். இதை விசாரித்துத் தெளிவாகக் கருத்துத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களை ஒரு விளக்கம் கேட்கிறேன். *** அல்ல என்று அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குத் தாங்கள் என்ன பதில் சொல்கிறீர்கள். அங்கே நடந்ததைப் போல் இங்கே நடந்தது என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆகவே *** என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிட அங்கீகரிக்கலாம் அல்லவா?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கருத்து அப்படிப்பட்ட வார்த்தை இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல. அரசின் சார்பாக அதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கிறபோது, அது பத்திரிகையின் வாயிலாக வந்து மறுக்கப்பட்டு விடுகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இந்தச் சமுதாயத்தில் சில விஷயங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுமபோது, சமீபகாலச் சூழ்நிலையில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். தேசபக்தி உணர்வோடு அந்த வார்த்தையை மட்டும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு எடுத்துவிடுகிறேன். குறிப்பிவிருந்து அந்த வார்த்தை நீக்கப்பட வேண்டும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: இதைப் போலவே பேரணம் பெட்டிலும் கலவரம் நடந்திருக்கிறது. அதற்குள்ளே நான் செல்ல விரும்பவில்லை. இதையெல்லாம் நாம் வராமலே தடுத்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஆட்சி இயந்திரமே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தகைய நிலைகள் வராமல் தடுத்திருக்க வேண்டும். அதைப் போலவே ராணிப்பேட்டையிலும், இன்னும் மற்ற பல இடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட கலவரங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

இப்போது ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. முதுகுளத்தூரில், பாண்டித்தேவர் என்ற முன்னாள் இராணுவ வீரர், இன்ஸ்பெக்டரை துப்பாக்கியால் சுட்டு, அந்த இடத்திலே அவர் இறந்து இருக்கிறார் என்று இன்று மாலைச் செய்திப் பத்திரிக்கைகளில் வந்திருக்கிறது. ஒருவர் சப்-இன்ஸ்பெக்டரைச் சுட்டிருக்கிறார், இவைகள் நாட்டினுடைய சட்டம் ஒழுங்கு தவறியிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. நான் அந்த விஷயத்திற்குள் செல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் இத்தகைய நிலையில் நம்முடைய நாடு செல்லாமல் பாது

*** தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 14]

காக்கப்பட வேண்டியது நம்முடைய அரசின் கடமை. அவர் குடிபோதையில் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய குடி போதை நிலையை மாற்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறையோடு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையறிந்து மகிழ்கிறேன். ஆனால் அவர் அதில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்களா என்பது கேள்வக்குறி. ஏன் அதைத் தடுக்க முடியவில்லை என்பது தான் என் வினா. சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களைப்பற்றி வருகிற செய்திகளைப் பார்த்தால், ஏழாயிரம், 12 ஆயிரம் லிட்டர்கள் பிடிக்கப்பட்டது என்று செய்திகள் வருவதைப் பார்த்தால், ஏதோ பாக்டரிகள் நடந்துகொண்டிருப்பது போல் தெரிகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே, ஒரு பெரிய மலையிலே போய் போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சாராயக் கோஷ்டியைப் பிடித்தார்கள் என்ற செய்திகள் பத்திரிகையில் வருகிறது. அவர்கள் சாராய ஊறலை உடைத்துவிட்டு ஒடிப் போய் விட்டார்கள். அடுத்து அது பெரிய அருவியாக வந்தது என்று செய்தி வந்தது. காய்ச்சுகிறவர்கள், விறகிறவர்கள், இத்தகைய நிலையில் பெரும் கூட்டமாக முகாம் அமைத்துத் தொழிற்சாலையை நடத்துகிற அளவுக்கு நடப்பதற்கு நாம் அனுமதிக்கலாமா? அதைத் தடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், ஒன்று நம்முடைய காவல்துறையினர் சரியாக ஒத்துழைக்காமல் இருக்க வேண்டும். அல்லது அவர்களுக்கும் அதிலே பங்கு இருக்க வேண்டும். ஒத்துழைக்காமல் இருந்தால்கூட பரவாயில்லை. ஆனால் அதிலே பங்கு இருந்தால் அது பெரிய தவறு. டங்கு இல்லாமல் இப்படிச் செய்யவே முடியாது. இந்த நாட்டிலே நடக்கிற எல்லா விஷயங்களும் சம்பந்தப்பட்ட அந்தந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுடைய உதவியும், துணையும் இல்லாமல் வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாது. அப்படித்தான் நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

சென்னையிலே கூட, ஒட்டேரியில் நடந்த மோதலைப்பற்றிப் பத்திரிகையிலே வந்ததைப் பார்த்தேன். இந்த சென்னையிலேயே நான்கு நாட்கள் தொடர்ந்து மோதல் நடந்ததாகப் பார்த்தோம். ஆட்சி இயந்திரம் இருக்கக் கூடிய இந்த சென்னையிலேயே நான்கு நாட்கள் இரு கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்களும் மோதிக்கொண்டே இறந்தார்கள். பிறகு ரிசர்வ் போலீஸ் சென்று அடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அப்படி அசைக்க முடியாத அளவுக்கு சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. காரைத் தடுத்து நிறுத்தியபோது 500, 800 பாட்டில்கள் எடுக்கப்பட்டன, ஆயிரக்கணக்கான லிட்டர் சாராயம் பிடிக்கப்பட்டது என்று வருகிற செய்திகளைப் பார்த்தால், இதில் இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் கை ஏழைகள் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த நாட்டிலே செல்வம் படைத்தவர்கள் இதற்குப் பின்னியாக இருந்து இதை ஒரு பெரும் தொழிலாகவே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இது ஒரு குடிசைத் தொழில் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. பெரிய ஆலைத் தொழிலாக நடக்கிறது

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

என்று நினைக்கிறேன். இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நல்ல முயற்சியை எடுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். நல்ல முயற்சியை எடுக்கிறபோது, மதுவோடு தொடர்பு கொண்டவர்களை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், விதிவிலக்கு அளித்து இந்த அரசு பதவியிலே நியமிக்கக் கூடாது. இதை மிகத் தெளிவாக ஏற்படுத்திக்கொண்டால், அதுவே மதுவுக்கு ஒரு பெரிய தடையாக இருக்கும். அதனால் அவர்களுக்கு அச்சமும் ஏற்படும். பெரிய பொறுப்புக்கு வரக்கூடியவர்கள், நேற்றைய தினம் வரையில் மது பர்மிட்டை வைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், இன்றைக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு பதவிக்கு வருகிறார்கள் என்றால், சாதாரண மக்களுக்குக் கூட புரிகிறது, காணாமல் குடித் தால் பரவாயில்லை என்று. அப்படிப்பட்டவர்களை நியமிக்கும் போது, நாமே அதை ஒப்புக் கொள்ளும் நிலை ஏற்படுகிறது.

பல அரசு நிறுவனங்களில் தலைவர்களை நியமிக்கிறோம். எனக்கு ஒரு செய்தி கிடைத்தது. அந்தச் செய்தி உண்மையாக இருக்குமானால், உண்மையிலேயே அதற்கு வருந்துகிறேன். டி.ஐ. ஐ.சி நிறுவனத்தில், குமாரபாளையம் திரு. எஸ். சுப்பிரமணியம் என்பவரை நியமித்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அது உண்மையானால், வருந்தத்தக்க ஒன்று. ஏனென்றால் டி.ஐ.ஐ.சி. போன்ற அரசு நிறுவனங்கள் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்றால் அதனுடைய தலைவர்கள் தொழில் நிறுவனங்களின் அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் தொழில் நிறுவனங்களில் தொடர்பு இல்லாதவராகவும் இருக்க வேண்டும். 'டிக்' நிறுவனத்திலிருந்து கடன் வாங்கிய 12 தொழில் நிறுவனங்களில் இயக்குநர் போன்ற பல்வேறு பொறுப்புகளில் இருப்பவர் குமாரபாளையம் திரு. எஸ். சுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

(பிற்பகல் 4-50)

அவர்கள் பொறுப்பிலே இருக்கக் கூடிய நிறுவனங்கள் பல கடன் எடுத்திருக்கின்றன. அந்தக் கடன்களை காலம் தாழ்த்தி கட்ட அனுமதி கேட்டிருக்கிறார். நிறுவனம் சிலவற்றுக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது. இப்படி 'டிக்' நிறுவனத்திடமிருந்து கடன் வாங்கி, அதன் மூலம் தொழில் நடத்துகிற ஸ்தாபனங்களிலே தொடர்புடைய ஒருவரை ஸ்தாபனத்தினுடைய தலைவராக நியமிப்பது என்றால், அதில் ஐயப்பாடு இருக்கிறது. இனிமேலாவது முதலமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி இத்தகைய குறைபாடுகள் இல்லாமல் எல்லா அமைப்புகளையும் நேர்மையாக இயங்கச் செய்ய வேண்டும். இன்னொன்றைப்பற்றி டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு சொல்வதைச் செய்வதில்லை, செய்வதைச் சொல்வதில்லை என்று எங்களுடைய துணைத் தலைவர் சொன்னதை எடுத்துக்கொண்டு, 'ஆம், செய்வதைச் சொல்வதில்லை தான்' என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1978 செப்டம்பர் 14]

“சேத்துப்பட்டிலே ஒரு பாலம் கட்டி முடித்தார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர் உருந்தூர்பேட்டையில் ஒரு பாலத்தைக் கட்டி முடித்து, 3 மாதம் வரை திறக்காமல் இருந்து, பிறகு பெரிய விளம்பரம் எல்லாம் செய்யப்பட்டு திறக்கப்பட்டது. ஆனால் எங்களுடைய ஆட்சியில் மிக அமைதியாக பிறருக்குத் தெரியாமல் பாலம் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அது சென்னைக்கு மட்டும்தான் சொந்தமோ என்ற அச்சம் எனக்கு இருக்கிறது. காரணம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குழித்துறையில் நேசமணி பாலம் என்ற ஒரு பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. முன்னர் முதலமைச்சர் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் கல் நாட்டப்பட்டது. அது கட்டி முடிக்கப்பட்டு 4 மாதம் ஆகிறது. இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்ட பிறகு ஆட்கள் அதிலே போய்க் கொண்டு இருந்தார்கள், கடந்த 2 மாதம் யாரையும் அந்தப் பாலத்தில் போக வரக்கூட அனுமதிக்கவில்லை என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அந்தப் பாலத்தின் மேல்யாரும் போக முடியாதவாறு மண் சுவர் வைத்து கட்டித் தடுத்து விட்டார்கள். நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பார்த்து, “ஏன் அந்தப் பாலத்தில் மண் சுவர் வைத்துத் தடுத்து மக்களைப் போக விடாமல் தடுக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டோம். அந்த மண்ணால் கட்டப்பட்டுள்ள சுவரை இடித்து விடுங்கள் என்று சொன்னோம். அதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள், “அமைச்சரை அழைத்து அந்தப் பாலத்தைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: அதே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் தான் மத்திய அமைச்சர் திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்களை அழைத்து பாலத்தைத் திறந்தால், சிறப்பாக இருக்கும் என்று சொன்னதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு).

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் வந்தாலும் தவறு தான், சாதாரண நம் ஊர் ராவ் வந்தாலும் தப்பு தான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவரும் நம் ஊர் தான்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: ஒத்துக்கொள்கிறேன், ஆனால் இப்பொழுது அவர் டில்லியில் அல்லவா இருக்கிறார். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், அவர் வரும்போது திறக்கிறோம்-அதற்காக சுவரை வைத்து அடைத்து பொது மக்கள் போய் வராமலிருக்கத் தடுக்க வேண்டுமா? அவர் வருகிறபோது, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். அதுவரை மக்கள் அதைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கலாம். அவர்வரும்போது, வெள்ளையடித்து

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

சுத்தம் செய்து, திறப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். “பா. ரா” வந்தாலும் தவறுதான், நம்முடைய ஊரிலே இருக்கக் கூடிய சாதாரண “ரா” வந்தாலும் தவறுதான். பிறகு நாங்கள் அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் “நீங்கள் திறக்கப்போகிறீர்களா இல்லை நானே போய் திறக்கட்டுமா” என்று கேட்டதற்கு, அவர் “நான் திறக்கச் சொல்கிறேன்” என்றார். ஆகவே இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் சொன்னது மாதிரி “செய்வதைச் சொல்வதில்லை” செயல்கள் எல்லா இடங்களிலும் நடக்கவில்லை. டாக்டர் ஹண்டே அவர்களுக்கு நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியில் சொல்லி, சண்டை போட்டாவது அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அவர் இதைக் கட்சியில் சொல்லி—(கட்சியில் ஏன் சொல்ல வேண்டும் என்ற குரல்) கட்சிக்குத்தான் அவர் சொல்ல முடியும்—ஆட்சியில் உள்ளவர்களிடம் அவரால் சொல்ல முடியாது—இதைச் செயல்படுத்த, அமுல்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும். எந்த மத்திய அமைச்சர்கள் வந்தாலும் சரி அல்லது மாநில அமைச்சர்கள் வந்தாலும் சரி, நாட்டு மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி, சிறப்பாகத் திட்டங்களைப் போடுவதற்கு யோசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி ஆளுநர் உரையில் ஆளும் கட்சியினரைச் சார்ந்து நாடு நன்றாக இருக்கிறது என்று தான் போடும்போது, நாங்கள் போய் என்ன சொல்ல முடியும் என்பவதையும் சொல்லி, ஆட்சி என்ற வட்டத்துக்குள் வந்திருப்பவர்கள் நாங்கள் எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் என்கிற வேறுபாட்டு உணர்ச்சியோடு, பழிவாங்கும் உணர்ச்சியோடு எங்களைப் பார்க்காமல், நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக ஒரு நல்லாட்சி ஏற்படுகிற முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்பது போன்றவைகள் எல்லாம் அதில் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை என்பதாலும், ஆளுநர் உரையை எங்களால் வரவேற்க முடியாத நிலையில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்,

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இதுவரையில் 30 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கருத்துரை வழங்கியிருப்பதாக எனக்குப் புள்ளிவிவரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஒரு ஆட்சி சிறப்பாக அமைய வேண்டுமென்றால், அந்த ஆட்சிக்கு எதிராக இருக்கின்ற கருத்து வேறுபாடுகளை உண்மையாக மனித உணர்வில் எதிரியாக தங்களை கருதிக்கொள்ளாமல் கொள்கை ரீதியிலே, மாற்றுக் கருத்தினை எதிர் கருத்தினைச் சொல்லுகின்றவர்களாக தங்களை ஆக்கிக்கொண்டு, இங்கே எப்படி பல நல்ல கருத்துக்கள் எடுத்து வைத்திருக்கின்றோமோ அது போல சொல்லக் கூடிய எதிர்க் கட்சிகள் இருந்தால் தான் ஒரு நாட்டிலே நல்லாட்சி அமையும் என்பதில் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் ஆட்சிப் பொறுப்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

பிலே இருக்கிற எங்களுக்குச் சிறிதும் இல்லை என்பதை முதலில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஒட்டுமொத்தமாக ஆளுநர் உரையின் மீது சில பொதுக் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. முதலில் தாமதம் என்று சொல்லி அதிலுள்ள குறைபாடுகள் பற்றியும், அது கவனிக்க வேண்டிய நேரத்தில் கவனிக்கப்படுவதில்லை காலம் தாழ்த்திவிடுகிறார்கள் என்கிற குறையையும், சில நேரங்களில் அவசரப் பட்டு அதிகாரிகளுடைய விருப்பம் போல் செயல்பட அனுமதித்து விடுகிறார்கள் என்பதையும், அது போலவே திட்டங்கள் தீட்டப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, திட்டங்கள் தீட்டப்படுகிறதா என்பதில் ஐயம் இருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்படுவதில்லை என்கிற ஐயம் இருக்கிறது. அது போலவே அது நிறைவேற்றப்படுகிறது அல்லது இல்லை என்கிற சூழ்நிலைகளைக் கணக்கு சொல்லுவதால் அவர்களுடைய திட்டங்களை உண்மையாகவே நிறைவேற்ற அவர்கள் முயற்சிக்கின்றார்களா என்பதில் ஐயம் இருக்கிறது என்பது போன்ற கருத்துக்களையும், காவல்துறையினர் அத்து மீறி நடக்கின்றார்கள் என்பது போலவும் சில இடங்களில் காவல்துறையினர் கடமையை ஆற்றவில்லை என்கிற நிலைமையினையும், அதேபோல ஜாதிப் பிரச்சினைகளிலும், பதவி நியமனங்களிலும் எந்த நேரத்தில் எப்படி எப்படி இந்த ஆட்சி செயல்பட வேண்டுமோ அந்த முறையில் செயல்படவில்லை என்கிற குறைபாடுகளையும், ஒவ்வொரு மாண்புமிகு உறுப்பினரும் ஆரவாரமான முறையிலே தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்ததற்காக நான் இந்த ஆட்சியின் சார்பாக நன்றி கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எந்த அளவுக்கு குறை கூறுவதற்கு ஒரு ஆட்சிக்கு ஆட்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றார்களோ அந்த அளவுக்கு ஆட்சி நன்றாக அமையும். அனுபவமும் முன் அனுபவமும், சொந்த அனுபவமும், ஆட்சி அனுபவமும், பதவி அனுபவமும், வசதி அனுபவமும் சுற்று சார்பிலே தங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற அனுபவமும் கொண்ட அறிவு சார்ந்த, ஆராய்ச்சியில் ஈடுபாடு கொண்ட மிகப் பெரியவர்கள் என்ற தகுதியைக் கொண்ட, எப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருப்பவர்களுக்கும் யோசனை சொல்லக் கூடிய தகுதி பெற்றவர்கள் ஒரு ஆட்சிக்கு எதிராகக் கருத்துக்களை அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லும் போது, அவர்களுடைய அக்கறை வெளிப்படுகிறது என்பதோடு மாட்டுமல்லாமல், அதே நேரத்தில் எங்களைப் போன்ற புதிதாக ஆட்சிக்கு வந்திருப்பவர்களுக்கு அது எவ்வளவு பயனுடையதாக அமைகிறது என்பதை நாங்கள் நன்றாக உணர்கிறோம். ஆகவே குறைகள் கூறுகிறார்கள் என்பதற்காக எங்களுக்கு வருத்தமும் இல்லை, ஏமாற்றமும் இல்லை, கோபமும் இல்லை, வேதனையும் இல்லை என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு கட்சி ஒரு நாட்டில், ஒரு மாநிலத்தில் பதவியிலே அமரும்போது, அது ஆட்சி அமைக்கின்ற நிலைக்கு மக்களால் அழைக்கப்படும்போது அந்தப் பதவியிலே அது அமர்

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கின்ற நேரத்தில், அந்த மாநிலத்தில் அந்தப் பதவியினுடைய உண்மையான நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதை நாம் முதலிலே சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

(பிற்பகல் 5-00)

இங்கே அவையிலே வந்து கருத்துக்களைச் சொல்லும் உறுப்பினர்கள் உள்ளே வந்து உட்கார விரும்பும்போது அவர்கள் உட்காருவதற்காக வசதியான ஆசனங்கள் இல்லை, ஒன் பெருக்கியில்லை, காற்றுவசதி இல்லை, குளுமை வசதி இல்லையென்றாலும், விசிறி மூலம் தரக்கூடிய காற்று வசதிடில்லை என்ற நிலைமை இருந்தால், முதலில் அந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகுதான் இந்த மாமன்றத்தைக் கூட்டும் நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் சொல்லித்தான் மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை,

ஆட்சிக்கு நாங்கள் வரும்போது, இந்த ஆட்சியின் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்குரிய வாய்ப்பும் வசதியும் இந்த மாநிலத்தில் எப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அமைத்துவிட்டு மற்றவர்கள் சென்றிருந்தார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த ஆட்சியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற நேரத்தில் இந்த மாநிலத்தில் நிதிப் பற்றாக்குறை இருந்தது என்பதையும், பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு முயன்றாலும், மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆட்சிக்கு வரட்டும், அவர்கள் அதை நிறைவேற்றட்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு இடையில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி இருந்த நேரத்தில், ஆளுநர் அவர்கள் எந்தவகையில் முடிவுகளை எழுதி வைத்துப் போயிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அதற்கு முன்பாக ஆட்சியில் இருந்தவர்கள், ஏறத்தாழ 7 ஆண்டுகள் முதலமைச்சராக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இருந்த நேரத்திலும் அதற்கு முன்பாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 2 ஆண்டுகள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்திலும், அதற்கு முன்பாக பல ஆண்டுகள் காங்கிரஸ் கட்சி இந்த மாநிலத்தில் ஆண்டு கொண்டிருந்த நேரத்திலும் இருந்த நிலைமையையும், நீங்கள் கொஞ்சம் தயவுசெய்து மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்திக் கொள்வீர்களானால், நாங்கள் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஆட்சியில் அமர்ந்தோம் என்பதை உங்களைப் போன்றவர்கள் தெரிந்து கொள்வது, அல்லது நினைவுபடுத்திக் கொள்வது, மிகப் பெரிய கடினமான வேலையல்ல என்பதை நான் அறிவேன். இதைத்தான் முதலிலேயே நான் உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இங்கு அமர்ந்திருக்கிற நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் எப்படிப்பட்டவர்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று வந்திருக்கிறீர்கள் என்பதையும் இங்கே எவ்வளவு பொறுப்போடு உங்கள் எண்ணங்களை எடுத்து வைக்கிறீர்கள் என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்கும்போது, நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் "இயலாமையா,

[திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

இல்லாமையா” என்பதையும் “நாங்கள் புதிதாக வீடு கட்ட வேண்டும் என்ற நிலையில் இருக்கிறோமா அல்லது இடிந்து கிடக்கிற வீட்டைப் பழுது பார்த்து அதற்குப் பிறகு குடியேற வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோமா” என்பதையும் இங்கே இருக்கிற நல்லவர்கள், நாணயத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

எங்கள் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த நேரத்தில் நாங்கள் புதிதாக எந்த அதிகாரிகளையும் கொண்டுவந்து இங்கே பதவியில் அமர்த்தி விடவில்லை. முன்னாலே இருந்த அதிகாரிகள் தான் அவ்வளவு பேர்களும். காவல் துறையில் அடித்தளத்தில் இருந்து உயர்ந்த பதவிக்கு வந்தவர்களாக இருக்கலாம் அல்லது முன்னாலிருந்த அரசியல் கட்சியால், ஆட்சியால் அனுமதிக்கப்பட்ட சில பதவிகளுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக அவர்கள் இருக்கலாம். எப்படி இருந்தாலும், நாங்கள் வந்தப்பிறகு, இருப்பவர்களைத் தான் இங்கிருந்து அங்கும், அங்கிருந்து இங்குமாக மாற்ற முடிந்ததே தவிர, புதிதாக எங்கிருந்தாவது அதிகாரிகளைக் கொண்டுவந்து இங்கே உட்கார வைத்து, அவர்களைப் பதவியில் அமர்த்தி, இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நாங்கள் இப்படி நிறைவேற்ற விரும்புகிறோம், நீங்கள் இதைச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் நாங்கள் இருந்தோமா, என்பதை நீங்கள் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை மேற்கொண்டபோது—நான் உண்மையிலேயே இதுவரையிலும் சொல்லாத உண்மையைச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு இப்போது ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களைச் சுற்றிலும் யாருடைய ஒற்றர்களோ இருப்பதைப் போன்ற ஒரு நிலை இருந்தது என்பதையும், எதை நாங்கள் பேசுவது, எதைப் பற்றிச் சிந்திப்பது, எதைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பது, எதைப்பற்றி விவாதிப்பது என்பதைக் கூட நாங்கள் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு செய்ய வேண்டிய நிலையில்—ஒரு ஆபத்து நிறைந்த சூழ்நிலையில் ஒரு மனிதன் நிற்கவைக்கப்பட்டால் எப்படியிருப்பானோ அதைப்போல இருந்தோம் என்று உங்கள் மத்தியிலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் முன்னாலே இருந்தவர்கள் அவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கலாம். நல்லதற்காகவும் செய்திருக்கலாம் அல்லது தகுதி பெற்றவர்கள் என்பதற்காகவும் சிலரைப் பதவியிலே உயர்த்தியிருக்கலாம். அல்லது சிலர் கீழேயிருந்து திடீரென்று உயர்பதவிக்கு உட்கார வைக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கலாம். தகுதி இருக்கிறவர்கள் என்று அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்த காரணத்தால், அதைச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் எப்படி இருந்தாலும், எத்தனையோ ஆண்டுகளாக முன்னால் இருந்தவர்களோடு பழகிவிட்ட அல்லது எப்படியோ அந்த மனநிறைவு கொண்ட நல்லுறவு கொண்ட காரணத்தினால் அவர்கள் நினைவு

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எங்கே இருந்தது, எப்படி இருந்தது என்பதை நான் சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், தமிழகத்தின் ஆட்சிப்பொறுப்பை மேற்கொண்ட இப்போதிருக்கிற இந்த அரசு ஏறத்தாழ மூன்று மாத காலமாவது தாக்குப்பிடிக்குமா என்று சந்தேகித்த அதிகாரிகளே கூட இருந்தார்கள் என்பதை சில தலைவர்களே பட்டவர்த்தனமாகப் பேசினார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்வதற்குக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவைகளை யெல்லாம் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபோது, எந்த நிலை யிலே அவர்கள் பதவியில் அமர்ந்தாரோ அதே நிலைமைதான் - அவரைச் சுற்றியிருந்த அதே நிலைமைதான் - எங்களுக்கும் இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாங்கள் எதைச் செய்யலாம், அதைச் செய்வதற்கு எந்த ஆள் சரி என்பதே கூட எங்களுக்குத் தெரியாத நிலை. யார் அதைச் செய்வார்கள் என்பதுகூட எங்களுக்குத் தெரியாத நிலை. யார் அதை நிறைவேற்றுவார்கள் என்பதைக்கூட எங்களால் உணர்ந்துகொள்ள முடியாத நிலை. நாங்கள் உத்தரவு போடுவது அல்லது அவர்களை அழைத்து இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுவது அல்லது இப்படித் திட்டங்கள் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று சொல்வது என்ற நிலை இருக்குமானால், நிச்சயமாக அதற்கு விரோதமாக அவைகளைச் செய்து எங்கள் மீது பழிசுமத்தப்படுகிற நிலையிலும் கூட சில காரியங்கள் நடந்து விடுமோ என்ற அச்சச் சூழ்நிலை நாங்கள் பதவிக்கு வந்தபோது எங்களுக்கு இருந்தது என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, தமிழ் நாட்டிலே எத்தனை போராட்டங்கள் நடைபெற்றன என்பதை நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். நான் அதை மீண்டும் இங்கே வலியுறுத்தவில்லை என்றாலும், எந்த ஆட்சிக்கும் ஏற்பட முடியாத அத்தனை போராட்டங்கள், அத்தனை எதிர்ப்புகள், அத்தனை சோதனைகள், ஐயற்கையும், செயற்கையுமாகச் சேர்ந்து ஏற்பட்டன என்பதையும், மனிதர்களாலும், இயற்கைச் சக்திகளாலும் எப்படியெல்லாம் எங்களைத் தாக்க முன்வந்தார்கள் என்பதையும், அவைகளை நாங்கள் எப்படியெல்லாம் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது என்பதையும் இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நாங்கள் மக்களுக்குக் கொடுத்த வார்த்தையை, வாக்குறுதியை மறந்துவிடவில்லை. நாங்கள் எந்தக் கோட்பாடுகளை கொள்கைகளாக்கி, அவைகளைச் செயலாக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையால் ஏதோ கட்சியைத் தொட்டாங்கி மக்கள் மத்தியிலே அந்தக் கருத்துக்களைச் சொன்னபோது அவர்கள் எங்கையெல்லாம் நம்பி எங்களை இங்கே அனுப்பியபோது, நாங்கள் எந்த ஆசையால் — இன்னும் சொல்லப்போனால் பேராசையால் இங்கே வந்து மிக விரைவில் இங்குள்ள அனுபவமிக்க அதிகாரிகளைக் கொண்டு அவைகளைச் செயல்படுத்திவிட முடியும் என்று வந்தோமோ, அதற்கு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

நேர்மாராக, நேர் எதிரிடையாக என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இங்கே செயல்கள் நடைபெற்றன என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இவைகள் எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியாததல்ல. என்றாலும், இங்கே உங்களுடைய திறனையு எப்படி அமைந்துவிட்டது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கிறபோது, நீங்கள் சொல்லிய அந்த விளக்கங்களுக்கு நாங்கள் எங்களுடைய நிலைமைகளையும் சொல்லி, நாங்கள் எந்த அளவுக்குச் செயல்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டத்தான் தொடக்கத்திலேயே இந்த விளக்கத்தைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபோது, மாநிலத்திலே நிதிப்பற்றாக்குறை இருந்தது. பருவமழை எந்தக் காலத்திலே பெய்ய வேண்டுமோ அந்தக் காலத்திலே பெய்யாமல் என்னென்ன தொல்லைகள் எங்களுக்கு ஏற்பட்டன என்பது உங்களுக்குத் தெரியாததல்ல. விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே இருந்தன என்பதும், மேலும், மேலும் உயர்ந்துகொண்டிருந்தன என்பதையும் யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புகள் தரப்படவேண்டும் என்பதை உணர்ந்தோம். அதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது, நாங்கள் வெளியே சில கொள்கைகளைச் சொன்னோம். ஆனால் இங்கே கோப்புகளைப் பார்த்த பிறகு, நடைமுறையிலே எதைச் செய்வது என்று புரியாமல் சில நேரங்களில் குழப்பத்திற்கே கூட ஆளாகிவிட்டோம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-10)

நான் மக்கள் மத்தியிலே சொல்லும்போது ஒரு கொள்கையைச் சொல்வது உண்டு. சாதாரணமாக உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று மக்கள் மத்தியிலே எடுத்துக்காட்டிப் பேசியபோது, அந்த முறை சரிதான் என்றுகூட கேலியாகப் பேசுவது உண்டு. அதை அனுசரித்து இங்கே ஒரு கொள்கையைச் சொன்னால், நீங்கள் தவறாகக் கருதமாட்டீர்கள் என்று கருதி நான் அதனைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் சொன்னது இதுதான். நம் நாட்டிலே சட்டப்படி ஒரு தந்தை ஒரு சொத்தைத் தானாக உழைத்துச் சம்பாதித்து வைத்துவிட்டுப் போனால், அவருடைய மகனுக்கோ, மகனுக்கோ அது சொந்தமாக ஆகிறது. அவருக்குச் சொந்தமாகின்ற சொத்து அவருடைய குழந்தைக்குச் சொந்தம் ஆகின்றது. தானே சம்பாதித்த சொத்துக்களை எழுதி வைக்காமல் போய் விட்டால், அவருடைய குழந்தைக்குச் சொந்தமாகி விடுகிறது. உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று சொல்கின்றோம். விவசாயிகளுக்கு என்று உழவு நிலத்தை அவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறோம். பிரித்துக் கொடுத்த

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பிறகு, யார் அந்த விவசாயத் தொழிலைச் செய்து கொண்டிருந்தாரோ, அவர் மறைந்த பிறகு, அது இயற்கையாக சட்டப்படி அவருடைய குழந்தைகளுக்குச் சொந்தமாக ஆகிறது. உழைப்பவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்பதை நான் பன்முறை சொல்லியிருக்கிறேன், இது ஒரு மகத்தான கொள்கை என்பதையும் நம்பிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம், ஆனால் அந்த நிலத்திற்கு யார் சொந்தக்காரராக இருந்தாரோ அவர் மறைந்த பிறகு, அவருக்கு ஒரே மகன் இருந்தார் என்று வைத்துக்கொள்வோம், ஒரு உதாரணத்திற்குத்தான் சொல்கிறேன். அவர் வழக்கறிஞராகவோ அல்லது தொழில் நிபுணராகவோ, மருத்துவத் துறையில் நிபுணராகவோ வேறு பணியை ஏற்றுக்கொண்டு சென்று விட்டாலும், இந்தச் சொத்து அவருக்குத் தான் சொந்தம் ஆகிறது. நம்முடைய கொள்கை நிலத்தை உழுபவனுக்குச் சொந்தமாக்கவேண்டும் என்பது. ஆனால் சட்டம் என்ன சொல்கின்றது? தந்தையினுடைய சொத்து மகனுக்கு அல்லது மகனுக்குச் சொந்தமாகிறது. நம்முடைய கொள்கைக்கும் சட்டத்திற்கும் எவ்வளவு பெரிய முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் பலமுறை மேடைகளிலும் பேசியிருக்கிறேன். நாம் கொள்கை அளவிலே பேசும்போது ஒன்றுமில்லை. ஆனால் நாம் அதை நிறைவேற்ற வரும் இடத்திலே, இப்பேர்ப்பட்ட பிரச்சினைகள் வருகின்றன என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உழைப்பவருக்கு, உழுபவனுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குவது என்பது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், இது போன்ற நல்ல கொள்கைகளிலே நாம் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும் என்று இருந்தாலும் கூட, நம் கொள்கைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று நாம் எண்ணினாலும்கூட அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான மற்ற சூழ்நிலைகள் ஏற்பட வேண்டும். அமைந்திருக்கின்ற சட்டங்கள் இதற்கு ஆதரவாக இருக்கின்றனவா அல்லது எதிராக இருக்கின்றனவா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டிய அளவில் இருக்கிறது. இதுபோல, மக்களுக்காக நாம் நிறைவேற்ற விரும்பும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் இடையூறுகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், அதற்குப் பிறகு நாங்கள் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகச் சீர்திருத்தி, எங்கள் எண்ணத்திற்கு ஏற்ப நிறைவேற்றுவோம். இருக்கின்ற அதிகாரிகளின் திறமைகளையும், அனுபவத்தையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, நாங்கள் ஒருமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கொள்கைக்கு வருவதற்கு இத்தனை மாதங்கள் ஆயிற்று என்றால், அது விசித்திரமாகத் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். இன்னும்கூட பல போராட்டங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன, அவைகள் எந்தெந்த வகையிலே வந்தன என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இன்னும்கூட போராட்டங்கள் முடியவில்லை. இன்னமும் கூட போராட்டங்கள் வரும் என்ற அறிவிப்புகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : தலைவர் அவர்களே, உழுபவனுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்க முடியாததற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்காததற்குக் காரணம் உழுபவனுடைய பிள்ளைகள் வேறு வேறு தொழில்களுக்குப் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்பதுபற்றி முடிவு செய்ய முடியாததா அல்லது நிலப் பிரபுக்களிடமிருந்து நிலங்களை எடுக்க முடியாமல் இருப்பதா என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் பொறுமையாக இருந்திருந்தால், நானே அந்தப் பிரச்சினைக்கு வந்திருப்பேன் என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பேசிய பிறகு கேட்பது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் நாங்கள் எங்கள் பணிகளைத் தொடங்குகின்ற நேரத்தில், புயல் வந்ததும், வெள்ளம் வந்ததும் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். அந்த 2, 3 நாட்களில்கூட தூண்டிவிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பது இந்த மாமன்றத்திலே வீற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அறியாததல்ல. ஒரு மாபெரும் தலைவர் சொல்லி அனுப்புகின்றார்கள் என்று சேதி வந்தது. அது பொய்யாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. அவர் என்ன சொல்லியிருப்பார் என்பதை நான் கூறுகிறேன். “நீங்கள் போக வேண்டும், அங்கே தடை செய்வார்கள், அவர்களின் தடையை மீறி நீங்கள் போக வேண்டும்” என்று சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே நடந்தது. போலீஸ் அதிகாரிகள் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படித் தடுத்து நிறுத்தியபோது, அதனையும் மீறி, அவர்கள் சட்டசபைக்கு வருவதற்கு முயற்சித் தார்கள். தற்காப்பு அதிகாரிகள் அவர்களைத் தடுக்கிறார்கள். அவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களும் அவர்களைத் தடுக்கின்றார்கள். இப்படி இரு தரப்பினரும் காயப்பட்டு மருத்துவ மனைக்குப் போகின்ற நிலைமைகளும் ஏற்பட்டன. ஏன் இதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டுகின்றேன்? போலீஸ் அதிகாரிகள் அதிகமாக எதுவும் செய்துவிடக்கூடாது என்பதுதான் எங்களது நோக்கம். முதலமைச்சர் என்ற பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற நான் ஒருவேளை கட்டளைகளை இட்டிருப்பேனோ என்ற ஐயத்தில்தான், பிரதம எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இந்தக் கருத்து ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அவர்கள் பேசிய பேச்சிலிருந்து நான் அறிந்துகொண்டேன். ஒரு வகையிலே அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கூடுமானவரையில், போராட்டம் நடத்துபவர்கள் அவர்கள் முறையில் அவர்கள் தொடங்கினால்கூட, இனிமேல் அவர்களை நம் முறைப்படி தடுத்தாலொழிய, இந்த

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாதிரி நிகழ்ச்சிகளை நாம் நிவர்த்திக்க, நீக்க முடியாது. வேறு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது என்ற நிலைமைகள் வரும்போது, தடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலொழிய, போராட்டக்காரர்களைத் தடியால் அடிக்கவோ, துப்பாக்கியால் சுடவோ கூடாது, அந்த நிலைமைகள் ஏற்படக் கூடாது என்று ஒவ்வொரு போலீஸ் அதிகாரிக்கும் நான் பல முறைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். நாங்கள் வெளியில் இருந்தபோது கடந்த 5 அல்லது 6 ஆண்டுகளாகவும், அதற்கு முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே நாங்கள் இருந்தபோதும், எந்தெந்தத் துன்பங்களை, இடர்ப்பாடுகளை எல்லாம் அனுபவித்திருக்கிறோமோ, அந்த 5, 6 ஆண்டுகளாகப் பட்ட அததனைத் துன்பங்களையும் எங்களால் அவ்வளவு எளிதில் மறந்துவிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மனதிலே அந்த நிகழ்ச்சிகள் என்றென்றும் ஆறாத துயராக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எத்தனை பெண்கள் கற்பழிக்கப் பட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லக்கூடத் துணிலில்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றோம். எத்தனையோ பேர்கள் சாகடிக்கப் பட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் எல்லாம் இருந்தன என்பதையும் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் கொத்தடிமைகளை இல்லை என்று முந்தைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பிறகு, கொத்தடிமைகள் இருப்பதைக் காட்ட 20 அம்சத் திட்டத்தை இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் விளைவாக எத்தனை கொத்தடிமைகள் வெளியே கொண்டுவரப்பட்டார்கள் என்பதையும் நாம் புள்ளிவிவரங்களோடு அறிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் சட்ட மன்றத்திலே பதவிலே இருக்கின்ற நான் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எங்களுக்குக் கோப்புக்களைப் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை என்ற காரணத்திற்காக, கோப்பில் இருப்பவைகளை எல்லாம் படித்துப் பிரச்சாரம் செய்வது என்று சொன்னால், அது நியாயம் அல்ல. இப்போது எங்களுடைய கடமையை நாங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இங்கு அமைச்சர் பதவியிலே இருப்பவர்கள் மற்றவர்கள் பின்பற்றிய வழியிலேதான் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் இச்சைப்படி செயலாற்றுகின்ற அதிகாரம் அவர்கள் கையிலே இருந்தாலும்கூட, தமிழக மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் அவர்களுக்கு அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர, டீக்களுடைய துன்பத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு நான் பின்வாங்கவில்லை. அவர்கள் தெளிவாக இருக்கின்றார்கள். பலருக்கு எங்கள் மீது சந்தேகம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலேகூட பேசப்பட்டதாகக் குறிப்பிலே பார்த்தேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

(பிற்பகல் 5-20)

ஏதாவது போராட்டம் அல்லது அந்த நிலைமை உருவாக்கப் பட்டதற்குப் பிறகுதான் அதை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கிற தென்றும், அதுவரை எதுவுமே செய்யவில்லை என்றும் குற்றச் சாட்டு இருக்கிறது. நான் நன்கு அறிந்திருக்கிறேன். இங்கு மட்டுமல்ல, சட்டப் பேரவையிலே கூட சொல்லியிருக்கிறேன். நான் இங்குள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் உள்ளத்தில் இருக்கும் வேதனையின் நிலையை, நாங்கள் அனுபவித்த துன்பத்தை, ஒரு ஆட்சியிலே உள்ள கட்சி, வேறொரு எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே தனக்குச் சொந்தமாக உள்ள கருத்துக்குச் சாதகமாக, அல்லது பழி வாங்கும் நிலைமையிலே, யாரையும் அந்தத் துன்பத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக்கக் கூடாதென்பதை நாங்கள் ஒவ்வொரு வினாடியும் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் நான் என் கருத்தைச் சொன்னதுண்டு.

மது விலக்குபற்றி நான் சொன்னபோது, சாராயத்தை விற்கிறவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும், அது இருந்தால்தானே குடிப்பார்கள், எனவே குடிப்பவர்களுக்குப் பின்னாலே தண்டனை கொடுக்கலாமென்ற வகையிலே மேடையிலே பேசினேன். சாராயம் இருந்தால்தான் குடிக்க முடியும், சாராயம் இல்லை யென்றால், குடிக்க விழைந்தாலும் குடிக்க முடியாதென்ற வகையிலே சொன்னதுண்டு. அதற்குக் காரணம், குடிப்பது பரவாயில்லை, விற்பதுதான் கெட்டதென்ற நிலையில் சொல்கிறேன் என்று யாரும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்களென்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதையும் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பேசியவர்கள் உண்டு. ஆனாலும், எங்களைப் போன்றவர்கள் பதவியில் இருக்கும்போது, நாங்கள் அனுபவித்த துன்பங்களை, நாங்கள் கண்ட மக்களின் ஏழ்மை நிலைமைகளை, எப்படி எப்படி மாற்ற வேண்டும், எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கக் கூடாது, எவைகள் இந்த நாட்டிலே மக்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதினோமோ அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற ஆசையிலிருந்து நாங்கள் இம்மி யளவும் இன்னும் பின் வாங்கவில்லை என்பதை மட்டும் இங்கே உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு வழியில்லாத நிலைமையில், பொது மக்கள் என்று அழைக்கப்படுகிற பல்வேறு தரப்பிலே இருக்கிற மக்கள்—கோடிக் கணக்கான மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு இடையூறு அல்லது ஆபத்தி விளைவிக்கக்கூடியதான வன்முறைச் செயல்களில் யார் ஈடுபட்டாலும், அவர்கள்மீது நிச்சயமாக அரசு அனுதாபம் காட்டாதென்ற நிலையில் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதென்ற முடிவிற்கு வந்தால், அதில் திடமாக இருக்கிறோமென்பதை இங்கே தெரிவிப்பதிலே, நீங்கள் என்மீது நம்பிக்கை வைப்பீர்களென்று நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

காரணம், அறப் போராட்டம் என்டதோ, உரிமைப் போராட்டம் என்பதோ நடக்கும்போது, இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற அனைத்துத் தரப்பு மக்களும், ஒரே நிலையில் அமைதியாக, நிம்மதியாக வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணத்திற்கு அனைவரும் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கும்போது, எந்தச் சூழ்நிலையில் வன்முறை வந்தாலும் தடுக்கப்படும். அமரர் அண்ணு அவர்கள் ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறிய புழு ஒன்றும் செய்ய முடியாவிட்டாலும், நெளிந்தாவது தன்னுடைய வேதனையைக் காட்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில், இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமென்று பொது மக்களுக்குச் சொன்ன வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற விரும்புகிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டதென்ற குற்றச் சாட்டை இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் பலபேர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் பல்வேறு வகையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். கற்பழிக்கப்படுவது எவ்வளவு பெரிய கொடுமை என்பதைப்பற்றி நாங்கள் பேசியவர்கள் மட்டுமல்ல, அதற்காக நான் முன்பு ஒரு கட்சியில் இருந்தபோது போராடியவன். அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு எனக்கென்று இல்லாமல், கொள்கைக்கென்று இன்னொரு கட்சி உருவாக்கப்பட்டபோது, அந்தக் கட்சியில் பணியாற்றுகிறபோது, எப்படிப் போராடினேன், எப்படிப் பேசினேன் என்பதை மறுபடியும் சொல்லிக்காட்ட விரும்பவில்லை. நான் சட்டப் பேரவையில் கூறினேன். வழக்கு, வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக இருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள், அது போன்று மாமன்றத்திலே இருக்கிற தகுதி வாய்ந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் திகைத்துப் போகிற அளவிற்கு, எப்படிப்பட்ட கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்படிப்பட்ட மாபாதகத்தில் இறங்கினார்கள் என்ற செய்தி வழக்கு மன்றத்திலே வெளியாகும்போது, உண்மையிலே இந்த அரசின்மீது நீங்கள் அனுதாபப்படுவது மட்டுமல்ல, மிகப் பெரிய ஆதரவைத் தருவீர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில் குடிக்கிறவன் ஒரு கொலையைச் செய்கிறான் என்றால், அவன் தன்னிலையற்ற நிலையில் செய்கிறான் என்று பொருள். ஆனால் ஒரு கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரன், ரயிலில் போகிற பெண்ணைக் கீழே தள்ளிக் கொடுக்க முயற்சிக்கிறான். அதிலே குறிப்பிட்ட 3, 4 பேர்கள்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்/ [1978 செப்டம்பர் 14]

இரண்டு, மூன்று அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் என்று விவரம் வந்தால், இந்த நாட்டின் நிலைமை என்ன என்பதை அப்போது தான் இந்த நாடு அறியும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வழக்கு மன்றத்திற்கு அதுவர இருப்பதால், அவைகளைப்பற்றி இங்கே நான் குறிப்பிடவில்லை. ஆதாரங்கள் அங்கே வெளி வரும். அப்போது நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்கள். நிச்சயமாக ஆசையின் காரணமாகவோ, வெறித் தனத்தின் காரணமாகவோ, தன் நினைவற்ற நிலையிலோ இந்தச் செய்கையில் ஈடுபடவில்லை. வேண்டுமென்றே நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நடைபெறுகின்றன என்று பழி சொல்லி, அவர்கள் கற்பைக் காப்பாற்ற அல்லது கொடுமையைத் தடுக்க இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாகச் சக்தியில்லை என்று மற்றவர்கள் பேச வேண்டுமென்றதற்காக இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை நீங்கள் உணரும்போது, நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், மீண்டும் சொல்கிறேன்—இது குறிப்பேட்டிலே இருக்கும், நான் இந்தப் பதவியிலே இருந்தால் கேட்கலாம், நான் அந்த நிலைமைகளைச் சொல்கிறேன்—அப்போது உணர்வீர்கள். யார், யார், எப்படிப்பட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்தப் பாதகத்தில் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாடு உணரும்.

இங்கே விவசாயிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நானே அதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினேன். விவசாயிகளைத் தூண்டிவிடுவதோ, தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுவதோ அல்லது மாணவர்களைத் தூண்டிவிடுவதோ, சாதாரண என்னைப் போன்ற ஒரு மனிதனால் கூடச் செய்துவிட முடியும். ஆனால் வெறி உணர்ச்சியிலே, ஆத்திரத்தோடு வருகிறவர்களை, ஒழுங்குபடுத்துவதென்பது எளிதான காரியமல்ல. பெரிய படை வரும்போது கூட, சாவைப்பற்றி அஞ்சாத மனநிலைதான் இருக்கும். வயதைப் பார்க்க முடியாமல், நேரத்தை, காலத்தைப் பார்க்க முடியாமல், அந்த நெஞ்சிலே இருக்கும் பழியுணர்ச்சி, வெறி உணர்ச்சி அல்லது கொள்கைப் பிடிப்பு—அதற்காக எதையும் தாங்கத் தயாராக இருப்பார்கள் என்பதை உணரும்போது, நான் உங்க ளிடம் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன், தூண்டிவிடுவது எளிது, ஆனால் தடுத்து நிறுத்துவது அவ்வளவு எளிதல்ல. அதாவது. நாங்கள் யாருக்கோ விட்டுக் கொடுக்கிறோமென்று

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தயவு செய்து இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள நீங்கள் எண்ணி விடக்கூடாது. அவர்கள் கேள்வி கேட்டார்கள். முதலாளிகளுக்கு அப்படியே விட்டுக்கொடுத்து விட்டால், அவர்களேகூட இந்தத் தொழிலில் இறங்கினால், என்ன செய்வதென்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பினார்கள். மீண்டும் சொல்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினைகளெல்லாம் நமக்கு நியாயமான கொள்கைகளாகப் படுகின்றன. உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும். நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூலி உயர்வு கேட்கிறோம். இரண்டு தரப்பிலும் பேசியாக வேண்டும். அவர்கள் கூலி உயர்வு கேட்கிறார்கள். எங்களால் கொடுக்க முடியாதென்று நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். உடனே, வேலை செய்ய மாட்டோமென்று அவர்கள் வேலை செய்யாமல் நின்று விடுகிறார்கள். இதை உறுப்பினர்கள் பத்திரிகைகளில் படித்திருப்பார்கள். அதற்கு மேல் நான் சொல்லக்கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள், 'நீங்கள் இந்தக் கூலிக்கு வேலைசெய்ய முடியாதென்றால், நாங்களே உழுகிறோம்' என்று உழுதால், அதைத் தடுப்பது நியாயமா? அது எப்படி நியாயம்? இன்னொரு வேலையானை வைத்தால், 'இந்த வேலையானுக்குத் துரோகம் செய்கிறீர்களே, இங்கே இருக்கும் ஆட்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்காமல் வெளியிலிருந்து ஆளை கூலிக்குக் கொண்டு வந்து, அவர்களுக்கு நீங்கள் சம்பளம் கொடுத்து, வேலை செய்ய வைக்கிறீர்களே என்று கேட்டால் நியாயம். ஆனால் அந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்கள். நாம் ஒரு கொள்கையைச் சொல்கிறோம். உழுபவன் அந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரனாகி, நிலத்தை உழும் போது, அதைத் தடுப்பதென்றால் எப்படி நியாயம்? இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளெல்லாம் ஒரு நாட்டிலே உருவாகும்போது, நாம் எவ்வளவு பெரிய பொறுப்போடு, நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்பதையும், பிறகு நாமே ஒருவேளை இந்த ஆட்சியில் வந்து உட்காரும்போது, அதற்குப் பதில் சொல்லப் போகிறோமென்பதையும் தயாராக வைத்து, இப்படிப்பட்ட எண்ணங்களை மக்கள் மனதிலே பதிய வைக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

(பிற்பகல் 5-30)

இதைச் சொல்வதன் மூலமாக கூலி உயர்வு கேட்கிற தொழிலாளர்களுக்கு கூலி உயர்வைக் கொடுக்கக் கூடாது என்பதல்ல என்னுடைய நோக்கம். எங்களுடைய கட்சினுடைய கொள்கை எப்போது நிறைவேற்றப்போகிறது என்பது தெரியாது. எங்களுக்கு அண்ணா அவர்கள், “சக்திக்கேற்ற, திறமைக்கேற்ற, உழைப்புக்கேற்ற, தேவைக்கேற்ற ஊதியம் தொழிலாளர்கள் பெற வேண்டும்; அது என்றைக்கு நிறைவேறுகிறதோ அன்றைக்குத்தான் இந்தியா சமத்துவ நாடாகவும், எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்கும் நாடாகவும் இருக்கும்” என்று சொல்லித் தந்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து நாங்கள் பின்வாங்கவில்லை. ஆனால் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களே வேலை செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டு, ஆனால் எங்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் தர வேண்டுமென்று கேட்கும் உரிமையிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, அதற்குப் பதிலாக வெளியே இருந்து ஆலைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து குறைந்த வீதத்தில் கூலியைக் கொடுத்து வேலையை வாங்கினால், அதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அது நியாயம் அல்ல. ஏழ்மையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, தொழிலாளர்களைப் பழிவாங்குகிறோம் என்று பொருளாகும். ஆனால் நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களே, அவர்களுடைய நிலத்தில் உழைக்கும்போது, அதைத் தவிர்ப்பது எப்படி. நியாயமாகும்? இதற்காகப் போராட்டங்கள் நடத்துவது நியாயம்தானா? இதைத் தடுக்க வேண்டாமா? அதைத் தடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு சட்டத்திற்கு மட்டும்தானா? சட்டத்தை வைத்துத் தடுக்க வேண்டுமென்றால், முடிவு எப்படி இருக்கும்? கைகலப்பு நடந்த பிறகு தான், போலீசார் இதிலே குறுக்கிட முடியும். ஆனால் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யாமல், நிலச் சொந்தக்காரர்களே நிலத்தை உழும்போது, அதில் நடவடிக்கை எடுப்பது போலீசாரின் வேலை வல்ல. சட்டத்தை மீறிச் செயல்படும்போதுதான், போலீசார் தடை செய்யப் போவார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு எந்தத் துன்பமும் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். எப்படி ஒரு தாய், அவளுடைய சொல்லைக் கேட்காமல் பிடிவாதம் செய்கிற தன்னுடைய குழந்தையை தன்னுடைய இரு கைகளிலும் அரவணக்கிற நிலையிலே தூக்கிக் கொண்டு போவார்களோ அந்த அளவிலேதான் நாங்களும் செய்கிறோம்.

இங்கே ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள். முதுகுளத்தூரில் என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றிய ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள்.

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியபோது, கிராமப்புறத்திலே சொந்த நிலத்தில் நிலச் சுவான்தாரர்களே வேலை செய்கிறபோது, இப்படிப் போரடுகிறார்களே என்று.....

1978 செப்டம்பர் 14]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு நான் ஏற்கெனவே சொல்லி அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டார்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தங்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது என்று கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்தால், பிறகு பேச்சு முடியாது. ஆகவே கொஞ்சம் இருங்கள். அவர் பேசிக் குடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விபரீதச் சம்பவம் நடந்துவிட்டது என்ற செய்தி அங்கேயிருந்து போலீஸ் அதிகாரிக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அங்குள்ள ஒரு போலீஸ்காரரை அனுப்பியிருக்கிறார்கள், கொஞ்ச நேரம் அதிகமாகியும் அவர்கள் திரும்பி வரவில்லை. என்ன ஆகிவிட்டது என்று பார்க்க மற்றொருவர் சென்றதாகவும், சென்றபோது யார் சுட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அவர் குடிபோதையில் இருந்ததாகவும் அவரிடத்தில் ரிவால்வர் இருந்ததாகவும், அவர் போலீஸ் அதிகாரியைச் சுட்டுவிட்டதாகவும் தகவல் வந்திருக்கிறது. தீர விசாரித்துச் சொல்லிங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இது முடிவான செய்தியல்ல. இப்போது கிடைத்திருக்கிற செய்திதான். அதை தீர விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் எச்சரிக்கையோடு பேசுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்னொரு ஊரில் காவலில் இருந்து தப்பி ஓடிய ஒருவன் எதிரேயிருந்த பாதையிலுள்ள கம்பத்திலே மோதி கீழே விழுந்தவுடன், அவரைத் தூக்கிச் செல்வதற்குள் அவர் செத்துவிட்டார் என்று செய்தி வருகிறது. இரண்டையும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். போலீஸ் அதிகாரி சுடப்பட்ட செய்தியும் வருகிறது. போலீஸ் காவலிலிருந்து தப்பி ஓடியவன் இறந்துவிட்டான் என்ற செய்தியும் வருகிறது. அதுவும் உண்மையா என்பதை நாங்கள் விசாரித்துத்தான் ஆக வேண்டும். இந்தமாதிரியான செய்திகள் பத்திரிகையிலே வெளிவந்தவுடனே அதுதான் இறுதியான தகவல் என்று அரசியல்வாதிகள் நினைத்துக்கொண்டு, அதைப் பயன்படுத்தி எப்படி இந்த அரசுக்கு ஒரு பெரும் பிரச்சினையை உருவாக்குவது என்ற எண்ணத்தில் செயல்பட நினைத்தால், நாங்கள் விசாரணை செய்தாலும், நியாயப்படி வழக்கு மன்றத்திலே வைத்தாலும், எப்படி நியாயம் கிடைக்கும் என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1967ஆம் ஆண்டில் நான் சுடப்பட்டது உலகம் அறிந்த உண்மை. ஆனால் எப்படியோ நான் அந்தப் பத்திரிகைகளைப் பார்க்க முடியாமல் மயக்கமாக இருந்தேன். இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு அது கோர்ட்டுக்கு வந்தபோது, என்னைக் கூப்பிட்டு அங்கே நிறுத்திக் கேள்வி கேட்டபோது, மிகத் திறமையாக அலசிப் பார்த்து விவாதிக்கக்கூடிய ஒரு வழக்கறிஞர், “உங்கள் எதிராளி உங்களைச் சுடும்போது நீங்கள் தொலைபேசியில் பேசிக்கொண்டிருந்தீர்கள் அல்லவா?” என்று

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

கேட்டார். நான் பேசிக்கொண்டிருக்கவில்லை, நாற்காலியில் அல்லவா உட்கார்ந்திருந்தேன். என்று சொன்னபோது, அவர் ஒரு பத்திரிகையைக் காட்டினார். அது மாலைமுரசு பத்திரிகை. அதிலே நான் தொலைபேசியில் பேசிக் கொண்டிருப்பதைப் போல ஒரு படம் வெளியாகியிருந்தது. அதிலே கூடப்பட்டது 'இதே இடம்' என்று அம்புக் குறி போடப்பட்டிருந்தது. அதைப் பார்த்த பிறகுதான் நான் உணர்ந்தேன், ஒரு வழக்கறிஞரைக் கூட நம்ப வைக்கும் அளவுக்கு முதலிலே தரக்கூடிய செய்தி இருக்கிறது என்று. இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வரும்போது, யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும், மேலவை உறுப்பினர்கள், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள், இது குறித்து விசாரணை செய்யக் கட்டளையிட வேண்டும் என்று சொல்ல அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றுவது எங்களுடைய கடமையும் கூட. அதைத் தட்டிக் கழிக்க விரும்பவில்லை. நீங்கள் சொல்வதை நாங்கள் ஏன் கேட்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில் நாங்கள் இல்லை. ஏனென்றால், நாங்கள் நிறைய கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. வசந்தபை அவர்களை நான் இப்போதுதான் உறுப்பினர் என்ற முறையில் சந்திக்கிறேன் என்று கருதுகிறேன். அவர் இங்கே பேசியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். எம். ஜி. ஆர். அவர்களை நான் பார்த்ததேயில்லை என்று குறிப்பிட்டதாகவும், முதலமைச்சராக வருவதற்கு முன் அம்மையார் ஒருவர் மாலை அணிவித்ததாகவும் கூறியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நான் சொல்வது, மாலை போடுவதற்காக பதவியைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் இருந்தால், நாங்கள் இந்த நிலைக்கு வந்திருக்க முடியாது என்பதை தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாலை போட்ட அம்மையார் இளம் வயது உடையவர் அல்ல. சாதாரண அம்மையார் அல்ல. நல்ல தமிழுக்குச் சொந்தக்காரர், தமிழிலே கவிதையை இயற்றக்கூடிய தகுதியைப் பெற்றவர். எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, இங்குள்ள உறுப்பினர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, மற்றவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, இல்லையோ; ஆனால் கடவுள் பக்தியிலே நம்பிக்கை கொண்டிருப்பவர் அவர். முருகன் கோயிலைக் கட்டி அதற்காக உழைத்துக் கொண்டிருப்பவர். அது மட்டுமல்ல, பதவியிலிருந்து 4 பேரைக் காப்பாற்றக்கூடிய தகுதியுள்ளவருக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக இருக்கிறார்கள். குடும்பத்தில் செல்வாக்கோடும், செழிப்போடும் இருப்பவர்கள். என்னைப் போன்றவர்களுடைய தயவில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது நிச்சயமாக இல்லை என்பதைப் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒருவேளை எனக்குப் பதவி கிடைக்காமல், அவர்கள் இங்கே பதவியில் இருந்திருந்தால், அவர்களிடம் போய் என் வழக்கிற்கு உதவக்கூடிய நிலையைக் கேட்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். என்களை அணுக வேண்டிய நிலை

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவருக்கோ, அவருடைய குடும்பத்திற்கோ இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே ஒரு பட்டியலைப் படித்தார்கள். எத்தனை பேருக்கு என்னென்ன வேலைகள், எந்தெந்த ஜாதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் படித்துக் காட்டினார்கள். மீண்டும் சொல்கிறேன், எங்களுக்கு ஜாதியிலே நம்பிக்கையே கிடையாது; ஜாதி என்ற பெயரே இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம்.

(பிற்பகல் 5-40)

இப்போது கூட பேசிவிட்டுத்தான் வந்தேன். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக கலப்பு மணம் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியிலே 'கலப்பு' என்ற வார்த்தையைச் சொன்ன உடனேயே, "கலப்பு என்ற வார்த்தையேகூடாது, ஏனென்றால் அதில் 2 ஜாதிகள் இருக்கின்றன என்று தானே பொருள், ஆகவே 'கலப்பு மணம்' என்ற வார்த்தைக்கு பதில் 'நல்ல மணங்கள், என்று சொல்லுங்கள்'" என்று சொன்னேன். அப்படிப்பட்ட எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. ஜாதிப் பெயரைச் சொல்லி நாங்கள் யாரையும் ஏமாற்றுவவர்களும் அல்ல, அதேபோல அவர்களும் ஜாதியின் பெயரைச் சொல்லி எங்களை அண்டிப் பிழைப்பவர்களும் அல்ல என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I only brought to the notice of the Hon. the Chief Minister that persons should not be allowed to have access to persons in power and should not be allowed to recommend or think that they could recommend for positions for which they are not qualified. I was bringing it to his notice only for that reason and I gave the list showing the number of persons who have been appointed, not during the present regime, but during the earlier regime and during the time of Emergency; and these details and lists came to be circulated in the Supreme Court Bar Association and other Bar Associations.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மறுபடியும் அவருக்கு அதையே நான் சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது, எங்களைப் பொறுத்தவரையில், யாருக்கும் நாங்கள் தயவு தாட்சண்யம் காட்டத் தயாராக இல்லை. அதே சமயத்தில் யாருக்கும் எதிராக செயல்படவும் தயாராக இல்லை, யாருக்கும் சலுகை காட்டவும் தயாராக இல்லை. உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் சட்ட மன்றப் பேரவையில் நடைபெற்ற விவாதத்தின் போது, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எங்கள் கட்சியைச்

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 செப்டம்பர் 14]

சேர்ந்த ஒரு எம்.எல்.ஏ.எப்படி நடந்திருக்கிறார் என்பதைப் பற்றி குறை சொன்னார். நான் உடனே தீர விசாரித்து நிச்சயமாக அவர் தவறு செய்திருந்தால், நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று அவர்களுக்குக் கூறியதை நினைவுபடுத்துகிறேன். தவறு செய்பவர்களை அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, இந்த அரசு எந்தவகையிலும் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. பதவியை மட்டும் நாங்கள் நம்பி இங்கே இல்லை. நாங்கள் கொள்கையை நம்பித்தான் இருக்கிறோம். இதே கொள்கையை வேறு யாராவது பின்பற்றினால், நாங்கள் மாறிடத் தயார். ஒன்றை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் எனக்கு மாலை போட்ட உடனே என்னை ஏமாற்றத்தான் அவ்வாறு செய்கிறார் என்றோ, நான் அவர்களை ஏமாற்றத்தான் அந்த மாலையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்றோ யாராவது கருதுவார்களேயானால், அந்த நினைப்பு தவறு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாலை போட்டதுபற்றி எனக்கு நினைவில்லை. மாலைகள் போட்டாலும் அல்லது வாழ்த்துப் பத்திரங்கள் வாசித்துக் கொடுத்தாலும், இரு வேறு கொள்கைகளில் இருப்பவர்கள் ஒரே கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரர்களாக ஆகி விட்டார்கள் என்று கருதும் நிலை இன்றைய தினம் நிச்சயமாக வரக் கூடாது. இது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும், மற்றும் பலரும் நான் முதலமைச்சர் என்ற முறையில் என்னைச் சந்திக்கிறார்கள், மனுக்கள் கொடுக்கிறார்கள், முடிந்ததைச் செய்கிறேன், முடியாதவற்றைச் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகின்றேன். இந்த மாமன்றத்திலே உள்ளவர்கள், அந்த மாமன்றத்திலே உள்ளவர்கள், வேறு வெளியே இருப்பவர்கள், தகுதிவாய்ந்தவர்கள் எல்லாம் சந்திக்கிறார்கள். தகுதிவாய்ந்தவர்களுக்கு சட்டப்படி என்ன நடக்குமோ அது நடக்கும் என்று நான் சொல்வேனே தவிர, தகுதி கிடையாதவர்களுக்கு, செய்யக்கூடாதவற்றையெல்லாம் செய்வேன் என்று கூறி என்னை நானே ஒரு கருவியாக ஆக்கி, இப்படிச் செய்வேன், அப்படிச் செய்வேன் என்று சொல்லுகின்ற பிரச்சினைகளுக்கு நான் செல்ல விரும்புவதில்லை. ஒரு மாநில நிர்வாகம் நல்ல பெயர் வாங்கக்கூடிய முயற்சியில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறேன். ஒன்றை மட்டும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்வது என்னுடைய நீங்காத கடமை என்று கருதுகிறேன். எம். பி. பி. எஸ். போன்ற எந்தஒரு காரியமாக இருந்தாலும்சரி, தாட்சண்யத்துக்கு இடமில்லை. குமாரபாளையம் திரு. எஸ். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் செய்த காரியங்களை யெல்லாம் பார்த்து, அவர்கள் தகுதி உள்ளவர்கள் என்று தகவல் தரப்பட்டு, அதன் பிறகு தான் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இதில் தப்பு ஒன்றுமில்லை. திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியது போல், அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏதாவது இருந்தால், அவர்களைப்

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பதவியிலிருந்து ராஜினாமா செய்ய நானே கேட்டுக்கொள்வேன் என்று உறுதிசூறுகிறேன். அந்த வகையில் இந்த அமைச்சரவை நிச்சயமாக யாருக்கும் எந்த வகையிலும் ஏதோ சுயநலத்திற்காகத் தவறாகக்கடமையாற்றாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. வீராசாமி எழுந்தார்—தலைவர் மணியடித்தார்.)

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, ஒரு 'கிளாரிபிக்கேஷன்'.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திரு. வசந்த பை அவர்களைப்பற்றி முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னதால் தான் அவர் எழுந்ததும் விளக்கம் சொல்ல அனுமதித்தேன். திரு. நல்லசிவம் கூட எழுந்தார். நான் அவரை அனுமதிக்கவில்லை. நீங்கள் உட்காருங்கள். முதலமைச்சர் பேசட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மதிப்பிற்குரிய திரு. இராமமூர்த்தி போன்றவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். இன்னும் பலர் ஆய்ந்து பார்த்து தகுதியுடைய பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனித் தனியாக அவைகளுக்கு பதில் சொல்வதை விட ஒட்டுமொத்தமாகப் பதில் சொல்கிறேன். இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார் “எனக்கு ஒரு நாளைக்கு 30 கோப்புகள் வருகின்றன” என்று. அவர் கொடுத்து வைத்தவர். ஆகவே அவ்வளவு கோப்புகள் அவர் பார்க்கிறார். நான் கொடுத்து வைக்கவில்லை. ஆகவே எனக்கு இவ்வளவுதான் அனுப்பப்படுகிறது. (சிரிப்பு) அப்படி எனக்குக் கோப்புகள் குறைவாக வருகின்றன என்றால் அது என் குற்றமும் இல்லை, இலாகாவின் குற்றமும் அல்ல. நான் குறிப்புகள் வைத்திருக்கிறேன். அந்தக் குறிப்புகளைப் படித்து நேரத்தை நான் வீணாக்கிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. எவை உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டுமோ, அவைகளை இரவு பகலாக செய்வதற்கான சக்தியை என் தாய் எனக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அது இருக்கிற வரை சிறப்பாக ஆட்சி செய்வேன், குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகாத வகையில் காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்வேன்.

இன்னொன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கலைக்கப்பட்டு கமிஷனர்கள் கையில் அதிகாரம் உள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரும்பத் திரும்ப நான் எங்கோ போகிறேன் என்று எந்த மாமன்ற உறுப்பினரும் தயவுசெய்து தவறாக நினைத்து விடக்கூடாது. உண்மையிலே என்ன நிகழ்ந்தது என்பதைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். கூட்டுறவு என்றாலே, சிரிப்பதற்குரிய முறையில் கூட்டுறவு அமைப்புகள் எல்லாம் ஆக்கப்பட்டன என்பதும், அதில் எவ்வளவு தவறுகள் ஏற்பட்டன என்பதும் இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

தெரியும். அது பேசப்படாத செய்தி ஒன்றுமல்ல. மீண்டும் அதே தவறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவசர கோலத்தில் செய்து விட்டு, மீண்டும் தவறு செய்பவர்கள் வரக் கூடாது என்ற முறையில் சட்டத்தை ஒழுங்கு படுத்த விரும்புகிறோம், கலைஞர் கூறினார் “காலதாமதமும் அவசரமும் கூடாது—விரைவு தேவை” என்று சொன்னார்கள். நான் விரைவிலே செய்வேன். அவசரப்பட மாட்டேன். விரைவிலே அவர்களுடைய உணர்வுகளையெல்லாம் மதித்து இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் மத்திய அரசிலே இருக்கின்றவர்களோடு பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேச வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கின்றது, சில கமிட்டிகளிலே உட்கார்ந்து பேசியிருக்கிறேன். திடீரென்று பஞ்சாயத்து ராஜ் பற்றி ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அதில் என்னை ஒரு உறுப்பினராகப் போட்டிருந்தார்கள். இரண்டொரு கூட்டங்களில் நான் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. எங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் அந்த சந்தர்ப்பங்களில் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் சென்று சொன்னார். அவர்கள் ஒரு யோசனை சொல்லியிருந்தார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தான் ஆட்சியின் எல்லா இடங்களிலும் இருக்க வேண்டுமென்றால், அது எங்கோ கொண்டு போய்விடும் என்பதற்கு இது எல்லாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்சிப் என்று சொல்கிறார்களே இதெல்லாம் வேண்டாம், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நீதிபதிகளை நியமிக்கலாம் என்ற ஒரு யோசனையைச் சொன்னார்கள். நான் உடனே “அரசியல் கட்சிகளை வளர்க்கப் போகிறோமா அல்லது ஜாதியை வளர்க்கப் போகிறோமா அல்லது நீதிபதிக்கு யார் ஓட்டுப் போடுகிறாரோ அவருக்குச் சாதகமாக நீதி சொல்லுகின்ற அல்லது எந்த நீதிபதி தனக்குச் சாதகமாக நீதி சொன்னாரோ அந்த நீதிபதிக்கு ஓட்டுப் போடுகின்ற ஒரு முறையை வளர்க்கப் போகிறோமா? அப்படி இருந்தால் நீதி நிலைக்குமா? என்று கேட்டேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக அவர்கள் இருந்தால், நல்லது தானே என்று அவர்கள் சொன்னதற்கு, நான் “அப்படியானால் சென்னையிலே ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்தால் அவரைக் கன்னியாகுமரிக்குக் கொண்டு போய் விடுங்கள்” என்று சொன்னேன். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நம்முடைய ஆசை மக்களாட்சி நடைபெற வேண்டும், ஜனநாயகம் தழைக்க வேண்டும் என்பது தான். ஆனால் அது எங்கெங்கு கொண்டு போய்விடும் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டு என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். தீர்ப்பிதையைத் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை மக்களிடம் ஒப்படைத்தால், எப்படி இருக்கும்? இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். இப்படி இதை நான் வேண்டாமென்று சொன்னதற்கு நாங்கள் தேர்தலே

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வேண்டாமென்று நினைப்பதாக யாரும் தப்பர்த்தம் கொள்ள வேண்டாம். ஒருவேளை தேர்தல் நடந்தால், தேர்தலில் நாங்கள் தோல்வி அடைவோம் என்ற அச்சமும் எங்களுக்கு இல்லை. அந்த வகையிலும் நாங்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

(பிற்டகல் 5-50.)

வெற்றி ஒருவருக்குச் சொந்தமல்ல. அதைப் போலவே தோல்வியும் ஒருவருக்கு நிரந்தரமாகச் சொந்தமில்லை. பதவியும் புகழும் நிரந்தரமல்ல, பணம் எப்படியோ அப்படித்தான். ஆனால் அறிவு மட்டும் தான் நல்லவர்களோடு சேரச் சேர அதிகமாகும்.

சென்னையிலே தற்போது 120 டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் 150 ஆக ஆக்கப்படவிருக்கின்றன. இதற்காக இருக்கின்ற இடங்களைப் பிரித்தாக வேண்டும். திரு. சட்ட நாதன் அவர்கள் கூட மாநகராட்சியைப்பற்றி ஒரு அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அடுத்த தொடர் கூட்டத்திலே விவாதிப்போம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தமிழிலே அச்சடித்துத் தர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது தமிழ் நாட்டிலே வாக்காளர்கள் சேர்க்கப்படுவதும் வாக்குகள் சேகரிக்கப்படுகின்ற நிலைமை பற்றியும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வாக்காளர்கள் யார் யார் என்று தேரீந்து கொள்கிற நிலைமையைப் பொறுத்த வரை அதிகாரிகள் இன்னும் எச்சரிக்கையாகச் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அனைத்துக் கட்சியினரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. எந்தக் கட்சியினரும் தனியாகப் போய் வாக்காளர்களைச் சேர்ப்பது என்ற நிலை மாறி ஊரிலுள்ள அனைத்துக் கட்சிக்காரர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அத்தனை பேருமே வாக்காளர்களைச் சேர்ப்பது அல்லது விட்டு விடுவது போன்ற பணியினை கவனித்தே செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு சேர்க்கப்படுகின்ற வாக்காளர்கள் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் வாக்களித்துவிட்டுப் போகட்டும். ஆனால் ஒரு கட்சியினர் மட்டும் 5000 பேரைச் சேர்த்தார்கள், இன்னொரு கட்சியினர் 10 ஆயிரம் பேரை வாக்காளர்களாகச் சேர்த்து விட்டார்கள் என்ற நிலை வரும்போது தான் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. தொடக்கத்திலே சந்தேகம் வந்துவிட்டால் முடிவு வரை சந்தேகம் தொடர்ந்தே இருக்கும். எனவே தான் ஆரம்பத்திலேயே எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த ஒரு குழுவினை அமைத்து, அந்த ஊரிலே உள்ள அனைத்து வாக்காளரின் பட்டியலையும் சரிபார்த்து பொய்யான வாக்குகளை யாரும் சேகரிக்க இடம் தராத வகையிலே ஒழுங்குபடுத்துவதுதான் ஜனநாயக அடிப்படையிலே மிகத் தேவையான ஒன்று என்று நம்புகிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை, பலமுறை நான் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறேன். ஆட்சிப் பொறுப்பை மேற்கொள்வதற்கு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூட நான் அந்தக் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறேன், அதாவது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கைப்படி ஊராட்சி மன்றங்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், நகராட்சி மன்றங்களுக்கும், கட்சிகளின் பேராலே போட்டியிடாமல் கொள்கைகளின் பெயராலே போட்டியிடுவது என்பதுதான் சிறந்ததாக இருக்கும்; அதைத்தான் மக்களும் விரும்புகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்படுவதுதான் நாட்டுக்கு நல்லது. இதுதான் ஆட்சியிலே இருக்கிற எங்களுடைய கொள்கையாகும். ஆனால் மற்றவர்கள் கட்சியினுடைய பெயராலே போட்டியிடுகிறபோது, நாங்கள் அதே முறையில்தான் போட்டியிட வேண்டியிருக்கிறது. இன்று மேலவையிலே உங்கள் எல்லோர் முன்பும் ஒன்றை அறிவிக்க விரும்புகிறேன். கட்சிகளின் அடிப்படையில் இப்படி உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு போட்டியிடுவதில்லை என்று மற்றக்கட்சிக்காரர்கள் ஒப்புக்கொண்டால் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் நாங்களும் அதற்குத் தயார் என்று இன்றே கையெழுத்துப் போட்டு எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே தருவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். ஏனென்றால், சட்ட மன்றங்களிலே தான் நாம் கொள்கைகளை உருவாக்குகிறோம். ஆனால் உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரை, அங்கே அவைகளை செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். செயல்படுத்துவதிலே கட்சி வித்தியாசம் தேவையில்லை, கருத்து மாறுபாடு தேவையில்லை. செயல்படுத்துவதிலே யாராவது தவறு செய்வார்களேயானால், அதைக் கண்காணித்து ஒழுங்குபடுத்தி ஒத்துழைப்புத் தருவதுதான் தேவை. அதைத்தான் நல்ல உணர்வுள்ளவர்கள், அறிவுள்ளவர்கள், தியாக உணர்வுள்ளவர்கள் விரும்புகிறார்கள். எனவே, உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரை, கொள்கைப் போராட்டங்களுக்கு அங்கே இடமில்லை. அது தேவையும் இல்லை. ஆனால் இன்றையதினம் ஒரு பெரிய போர்க்களத்தைப்போல அவைகளை ஆக்கி, கட்சிகளை முன்னிறுத்தி, பெண்களிலே இருந்து வயது முதிர்ந்தவர்கள் வரை அச்சப்படுகிற சூழ்நிலையைத் தான் நம் நாட்டிலே உருவாக்கியிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இனியாவது இல்லாமல் செய்யப்படுமானால், அதுதான் மிகப் பலனுள்ளதாக இருக்கும் என்பது இந்த அரசினுடைய ஆசை.

கோப்புகளைப் பார்ப்பதைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல யாரையோ தவறாக நியமித்துவிட்டதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு நான் சட்டப் பேரவையிலே நேற்று குறிப்பிட்டதையே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆட்சியிலே 6 வருடங்கள் கழிந்தும் கூட, எந்த உத்தரவும் போடப்படாத பல கோப்புகளைப்பற்றி, ஆதாரத்தோடு சொல்லியிருக்கிறேன். 1970-ம் ஆண்டிலே இருந்து 1976-ம் ஆண்டு வரை அப்படியே அந்தக் கோப்புகள் கிடப்பிலே போடப்பட்டுக் கிடந்தன என்பதையும் நான் இங்கே படித்துக் காட்டினேன். அந்தக் கோப்புகள் எல்லாம்

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே இருக்கின்றன. அவைகள் நான் புதிதாகத் தயாரித்தவை அல்ல. அப்போது ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை ஆதார பூர்வமாக என்னாலே சொல்ல முடியும்.

சென்னை மாநகராட்சியிலே மஸ்டர் ரோல் தயாரித்தது பற்றிய வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட கவுன்சிலர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியோர்களுடைய சொத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்று லஞ்சத் தடுப்புத் துறை அனுப்பிய கோப்பு ஒன்று 1-4-1974 அன்று முன்னாள் முதலமைச்சருக்கு வந்து சேர்ந்து 27-12-1975 வரை அதாவது 13 மாதங்களாக அதை அப்படியே வைத்திருந்து விட்டு பிறகு அது திருப்பப்பட்டு விட்டது, மீண்டும் லஞ்ச ஒழிப்புத் துறையிலே இருந்து 3-1-1976 அன்று திரும்பி அனுப்பி வைத்தார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கலைக்கப்பட்ட பிறகு, எந்தவிதமான உத்தரவும் போடப்படாமலேயே அந்தக் கோப்பு துறைக்கே திரும்பி வந்து விட்டது. வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்ட கவுன்சிலர்கள், அதிகாரிகளுடைய சொத்துக்களை விற்கவோ, வேறு பெயர்களுக்கு மாற்றவோ அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கோரப்பட்ட கோப்பின் மீது 13 மாதங்களாக அன்றைய முதலமைச்சர் எந்த உத்தரவும் போடாமல் கையெழுத்தும் போடாமல் வைத்திருக்கிறார். அது இங்கே இருக்கிறது, நான் இங்கு ஆட்சிக்கு வந்தே 13 மாதங்கள் தான் ஆகின்றன. நான் 13 ஆயிரம் கோப்புகளிலே 12 ஆயிரம் கோப்புகளைப் பார்த்தது போதாது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் 7 ஆண்டு காலம் பதவியிலே இருந்த முதலமைச்சர் 13 மாத காலமாக மஸ்டர் ரோல் வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய சொத்துக்களை மீட்கவோ மாற்றவோ அனுமதிக்கக்கூடாது, அதற்குத் தடைபோட வேண்டும் என்று கோரிய கோப்பின் மீது எந்த உத்தரவுமே போடவில்லை. கையெழுத்துமே போடவில்லை. 1976-லே அது அந்தத் துறைக்கே திரும்பி வந்து விட்டது. எனவே என்னைக் குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள் இது சரிதானா என்று தீர்ப்பளிக்கட்டும் என்று விட்டுவிடுகிறேன். இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

3-7-1974 முதல் 31-1-1976 வரை இதைப்போலவே இன்னொரு கோப்பு அவர்களிடத்திலே இருந்திருக்கிறது. வீராணம் திட்டத்திற்காக நியமிக்கப்பட்ட தனித் தலைமைப் பொறியாளர் திரு. ஹெக்டே என்பவர் மீது விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்று லஞ்ச ஒழிப்புத் துறையினர் ஒரு கோப்பை அனுப்பியிருந்தார்கள். அது அப்போது நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. அன்பழகன் மூலமாக முதலமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டது. 27-6-1974 அன்று மாண்புமிகு திரு. அன்பழகனுக்கு இந்தக் கோப்பு அனுப்பப்பட்டு அது 3-7-1974 அன்று முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களிடம் போய்ச் சேர்ந்தது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

அன்று போய்ச் சேர்ந்த ஃபைல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய மந்திரி சபை கலைக்கப்படும் வரை முதலமைச்சர் அவர்களிடமே இருந்தது. 19 மாதங்களாக அவரிடமிருந்து கோப்பும் வரவில்லை, உத்தரவும் வரவில்லை. இந்தக் கொடுமையை இன்னும் நாங்கள் செய்யவில்லை. நாங்கள் வந்தே 13 மாதங்கள் தான் ஆகின்றன. ஒரு கோப்பின் மீது உத்தரவு போடுவதற்கு 19 மாதங்கள் எதற்காகத் தேவை? இந்தக் கோப்புக்களை எல்லாம் நீ எப்போது படித்தாய் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்க மாட்டார்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்வேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எனக்குத் தெரிந்து நடக்க நான் அனுமதிக்கமாட்டேன். அடுத்து, இங்கே ஏதோ சலுகை காட்டுவதைப் போலவும் எங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு ஒரு நிலைமை, வேண்டாதவர்களுக்கு ஒரு நிலைமை என்று வித்தியாசம் காட்டுவதைப் போலவும் சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டதால், அது உங்கள் மனதிலே பதிந்திருக்குமானால், அதற்கும் பதிலளிக்க விரும்புகிறேன். இதுவரை யாரும் அப்படி இங்கே பேசவில்லை என்று நம்புகிறேன். பேசியிருந்தால் அது அவர்களுடைய கடமை என்ற அடிப்படையிலேயும், அதைத் தெளிவு படுத்தவேண்டியது என்னுடைய பொறுப்பு என்ற முறையிலே இதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கந்தசாமி கவுண்டர் என்பவர் இப்போது சட்டப்பேரவை உறுப்பினர். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர். அவர் காவல் நிலையத்துக்குச் சென்று அங்கே இருந்த காவல் துறை அதிகாரிகளை மீறி லாக்கப்பில் இருந்த நபரைக் கொண்டு சென்று விட்டார் என்று அவர் மீது குற்றஞ்சாட்டப் பட்டது. இதையொட்டி அவர் மீது நாங்கள் வழக்குப் போட்டிருக்கிறோம். இதைப்பற்றி பத்திரிகைகளிலே பலவாறாகப் பேசப்பட்டு எழுதப்பட்ட பிறகு, நாங்கள் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு செயல்பட வேண்டியிருந்தது, அவர்மீது இன்றையதினம் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு அது நிலுவையில் இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு முன்னாலே இருந்த ஆட்சியின் போது நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. லட்சுமணன் என்பவர் மீது ஒரு குற்றம் சாட்டப்பட்டது. செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பழந்தண்டலத்தை அடுத்த ஓரிடத்திலே காவல் துறையினரால் மதுவிலக்கு சோதனை மேற்கொள்ளப்பட்டது. 30-1-1975 அன்று நடைபெற்ற அந்த மதுவிலக்கு சோதனையின் போது, பெருமளவிலே உள்ளச்சாராயம் காய்ச்சப்படுவது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது, காவல் துறையினர் அவர்களைப் பிடிக்கச் சென்ற போது, அவர்களில் பெரும்பாலோர் தப்பி ஓட முயன்றார்கள். இப்போது பெருமளவிலே தப்பியோடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே, இதைப் போலத்தான் அப்போதும் இருந்தது, எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமை அப்போதும் இருந்திருக்கிறது, அதுதான் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டும் இருக்கிறது, இதுதான் உண்மையே

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தவிர, ஏதோ நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான், இந்த நிலைமை என்பதல்ல. வேண்டுமானால் எங்களால் தடுக்க முடிபாததால் இது அதிகமாகி இருக்கலாம், ஆனால் இது வழி வழியாக வந்த ஒன்று. ஆக, அன்றைக்கே இது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெருமளவிலே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் தப்பித்து ஓட முயன்றிருக்கிறார்கள், அப்படி ஓடியவர்களிலே 3 பேரைப் போலீஸ் துறையினர் துரத்திப்பிடித்து போலீஸ் வேனிலே ஏற்றி யிருக்கிறார்கள், பழந்தண்டலம் கிராமத்திற்கு அருகிலே இருக்கிற திருமுடிவாக்கம் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. லட்சுமணன் என்பவர் அப்போது அங்கே வந்து காவல் துறையினரைக் கண்டபடி ஏசி, அவர்களை ஏன் பிடித்தீர்கள் என்று கேட்டு, போலீஸ் வேனுடைய கதவைத் திறந்து, கைதானவர்களை விடுவித்துக் கொண்டு போய்விட்டார், இதுபற்றி போலீஸ் துறைத் தலைவருக்குத் தகவல் தரப்பட்டு 31-1-1975 அன்று ஐ. ஜி. அவர்கள் இந்த சம்பவத்தைக் குறித்து அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், இந்த நிகழ்ச்சியைக் குறித்து முன்னாள் தலைமைச் செயலாளர் கீழ்க்கண்டவாறு இந்தக் கோப்பிலே எழுதியிருக்கிறார்.

(பிற்பகல் 6-00)

“காவல்துறை தன் கடமையைச் செய்திருக்க வேண்டும். நாடாளுமன்ற உறுப்பினரைக் கைது செய்துவிட்டு, அந்தத் தகவலை நாடாளுமன்ற சபாநாயகருக்கும் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். சட்டத்தை நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும், சட்டமன்ற உறுப்பினரும் மதித்திருக்க வேண்டும். அவரே மீறக் கூடாது. சட்டத்தை மீறிய அனைவர் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.” கடைசியாக ஐ.ஜி.-க்கு உத்தரவிட்டு 20-2-1975-ல் தலைமைச் செயலாளர் எழுதி அனுப்பியுள்ளார். அமைச்சரவை கலைக்கப்படும் வரை, ஓராண்டு வரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. திட்டமிட்டு கோப்பை வைத்துக் கொள்வதன் காரணமாக காவல் துறையினர் கைகளைக் கட்டிப் போடலாம் என்பது முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய திட்டம். இப்போதும் தெளிவாக இருக்கிறது. நாங்கள் எங்கள் கட்சிக்காரர்மீது இப்போது வழக்குப் போட்டிருக்கிறோம். மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நேரம் ஆகின்றது என்பதற்காக வருத்தப்படுகிறேன்.

நாமக்கல் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர் திரு. எம். பழனிவேலு பற்றிய வழக்கு வந்திருக்கிறது. மன்னை நாராயணசாமி மூலம், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, தமிழக அரசு கலைக்கப்பட்ட நாள் வரை அவர் மீதுள்ள கையாடலு குற்றம் சம்பந்தமான வழக்குப் போட முடியவில்லை. அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்மீது வழக்குப் போடவில்லை. இத்தகைய வழக்குகள் அரசாங்கத்தின் ஆய்வுக்குத் தேவையில்லை. அதைப்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

பற்றித் தெரிவித்தால் மட்டும் போதும் என்று இருந்தும் கூட, கூட்டுறவுத் துறை அனுமதி பெறுவதற்காக அரசுக்கு அனுப்பிக் கேட்டுள்ளது. இதில் ஏதோ தவறுகளும், தடைகளும் இருக்கின்றன, முறைகேடுகளும் இருக்கின்றன என்று அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதன்மீது நடவடிக்கை இல்லை. அப்படிச் செய்யாதது ஏன்? ஏன் செய்யவில்லை? குற்றம் செய்தவர் மீது இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுங்கள் என்று ஏன் அரசு உத்தரவு போடவில்லை? அமைச்சரவை டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட பிறகுதான், இந்தக் கோப்பு அதிகாரிகளுக்கும் திரும்பி வந்தது. முன்னாள் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சூர்மலிங்கம் அவர்களின் உதவியாளர் திரு. ரங்காராம் மீது ஊழல் குற்றச்சாட்டு வந்தது. அதைப் பற்றி விசாரித்து பொதுத் துறை 24-7-1975 அன்று பரிந்துரை செய்தது. பரிந்துரை செய்து முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பியது. அதில் எவ்வித உத்தரவும் பிறப்பிக்கப் படாமல், ஆறு மாதத்திற்கும் மேலாகக் கட்டி வைக்கப்பட்டது. தமிழக அரசு கலைக்கப்பட்ட பின்னாலே கோப்பு திரும்பி வந்தது.

இவைகளையெல்லாம் எந்தக் கருத்தில் வைத்துக்கொள்வது என்பதை நான் அவரவரது மனச்சாட்சிக்கு விட்டுவிடுகிறேன். அவர்களுக்கு மீண்டும், மீண்டும் வெந்த புண்ணில் ஊசியைக் குத்துவது போல, வருத்தம் தர விரும்பவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைகள் எல்லாம் இருந்திருக்கின்றன. இந்தக் கோப்புகளையெல்லாம் படித்து இங்கே நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. அதை யெல்லாம் படித்துக்காட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணமிருந்தாலும், நமக்கு நேரமிருக்காது. உங்களுடைய நேரத்தை வீணாக்குவது தவறு என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு எல்லோரையும் அலட்சியம் செய்துவிட்டு, எங்களுக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும், நாங்கள்தான் எதையும் செய்யக்கூடியவர்கள், எங்களுக்குத்தான் முழுமையாக மக்களுடைய பேராதரவு இருக்கிறது என்ற கர்வத்துலே மற்றவர்களை மதிக்காத நிலையில் நாங்கள் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்களைப் போன்றவர்களுடைய திறமைகளை, நல்லறிவைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் அதைப்பற்றி எண்ணிப்பார்க்காமல், ஏதோ எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் சொல்கின்றார்கள் என்று விட்டுவிட நினைக்க மாட்டோம் என்று இந்த அமைச்சரவையின் சார்பாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் என்னென்ன இங்கு குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்களோ அவைகளையெல்லாம் நிச்சயமாக கவனத்தில் கொண்டு சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அடுத்த முறை சந்திக்கும்போது, அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் மீது என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம், எதை எதைச் செய்திருக்கிறோம், எதை எதைச் செய்யாமல் விட்டிருக்கின்றோம்

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்பதையெல்லாம் தெளிவாகச் சொல்கிறோம். உங்களுக்குத் தகுந்த விளக்கத்தைத் தருகின்ற அளவில் இருப்போம் என்பதை உங்களுக்குக் கூறி நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய உத்தரவாதத்தை நம்பி ஆளுநர் அவர்களின் உரையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய ஆணைக்கு இணங்கி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, குறுக்கிடாமல் இருந்தேன், இப்பொழுது ஒரு கிளாரிபிகேஷன் கேட்க விரும்புகிறேன். நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்பு தவறுகள் நடந்ததற்குக் காரணம் காலதாமதம் ஆகியதுதான் என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் பேச்சுக்கு பதில் சொல்வது முறையல்ல, வேண்டுமானால் நீங்கள் கேட்க விரும்பியதை விட்டுவிட்டிருந்தால், அதைப் பற்றிக் கேட்கலாம். தன்னிலை விளக்கம் கேட்கலாம்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, அன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களின் ஆட்சியின் மீது புசார் சொல்லப்பட்டு அந்த ஆட்சி கலைந்தாகிவிட்டது. ஆனால் நான் பேசும்போது சொன்னேன், மிகத் தெளிவாகச் சொன்னேன். இந்த ஆட்சியிலேயும் நிரவாகத்தில் தலையீடுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன, லஞ்சம் வாங்குகின்றார்கள் என்று குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னேன். அதிலும் குறிப்பாக மருத்துவத் துறையில் எப்படி எப்படி நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு சொற்பொழிவே நடத்துகிறார்கள். அதை அவை கூட விரும்பாது. நீங்கள் என்ன குறிப்பிட்டுக் கேட்க விரும்புகிறீர்களோ அதை மட்டும் குறிப்பாகக் கேட்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய குற்றச்சாட்டு, இந்த ஆட்சியிலே லஞ்சம் வாங்குகின்றார்கள் என்பதுதான். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெயரைச் சொல்லிய வாங்குகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ஒரு பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெயரைப் பயன்படுத்தி லஞ்சம் வாங்குகின்றார்கள் என்று சொல்வதிலிருந்து அவருக்குச் சரியான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்பது உறுதிப்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

படுகிறது. அப்படி அவர் சொல்வது நிரூபணம் ஆகிவிட்டால், குறிப்பிட்டவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம். நிரூபணம் ஆகாவிட்டால், அதற்கு அங்கத்தினர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வார்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்த விசாரணை வைத்தாலும் நிரூபிக்கிறேன். நான் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆ. நல்லசிவம்: தலைவர் அவர்களே, நான் இரண்டொரு விளக்கம் தான் கேட்க விரும்புகிறேன். நிலச்சுவான்தார்கள், நிலத்தில் வேலை செய்யும்போது அவர்களை விவசாயக் கூலிகள் தடுக்கலாமா என்றார்கள். தடுக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள விவசாயக் கூலிகளுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அதற்கு அரசின் பதில் இதுதானா? நிலச்சுவான்தார்களை நேரடியாக விவசாயத்தில் இறங்கிவிட்டால், எல்லோரும் விவசாயக் கூலியாக மாறிவிட்டால் தமிழகத்தின் பொருளாதாரமே மாறிவிடாதா? அதுவா இப்போது உள்ள பிரச்சினை? இது ஒரு கேள்வி. அடுத்தது, இப்படி நிலத்தில் வேலை செய்ய விவசாயக் கூலிகள் முன்வராவிட்டால் மற்ற கூலிகளை வைத்து வேலை செய்யக்கூடாது என்பதை முதலமைச்சர் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் போராட்டம் நடந்தபோது, அதில் வேலைசெய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குப் பதில் வேறு தொழிலாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்களே. எனவே பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு ஒரு கொள்கை, இதற்கு என்று ஒரு கொள்கையா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-10)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, நான் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். யாராக இருந்தாலும், தொழிலாளர்களை வெளியே அனுப்ப முடியாதென்ற வகையிலே சட்டத்தைக் கொண்டுவர நாங்கள் முயன்று, ஏற்பாடு செய்துவிட்டோம். நிச்சயமாக அது நடக்க முடியாது. ஒருவருக்கு நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது. அவரே உம வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அதைத் தடுக்க யாருக்கும் உரிமைகிடையாது என்பதை அவரே ஒப்புக்கொண்டு, எல்லோரும் இப்படி ஆகிவிட்டால் பொருளாதாரம் வேறுமாதிரி ஆகிவிடுமென்று சொன்னார்கள். அந்த மாற்றத்தைத்தான் நாம் விரும்புகிறோம். உழுவன் வாழ வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, நிலத்தின் சொந்தக்காரன் உழும்போது அதைத் தடுப்பது எப்படி நியாய மென்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. அப்படி இருக்கக் கூடாதென்பதுதான் அமரர் அண்ணா சொன்னது. உழுது வாழ்க்கை நடத்துபவனாக இருந்தாலும் சரி, அலுவலகம் செல்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, மகப் பெரிய நிர்வாகத் திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்து நடத்துபவர்களாக

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இருந்தாலும் சரி, நிர்வாகத் தலைவராக இருந்தாலும் சரி அல்லது சாதாரணத் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சரி அவரவர்கள் மூளை, அறிவு, ஆற்றல், உடல் ஆகியவற்றால் உழைத்தாக வேண்டும். இந்த நாட்டிற்கு அவர்களுடைய உழைப்பு தேவை என்பதுதான் நம்முடைய கொள்கை. அவர்களை வரவேற்க வேண்டுமே தவிர, நீங்கள் உழைக்கக்கூடாதென்று சொல்வதில் நியாயம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உழைக்கிறவன் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அவனுக்குக் கூலி உயர்வு வேண்டுமென்பது பற்றி முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். நேரமில்லாததால் நிற்கிறது. இந்த கூட்டத் தொடர் முடிந்த பிறகு, எப்படியும் சட்டமாக வெளிவருமென்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று நினைக்க வேண்டாம். எங்களுக்கு அக்கறை அதிகம் உண்டு.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் பேசுகின்றபோது, பலவற்றை அறிவிப்பு செய்த பிறகு, பொறுப்பினை ஏற்ற பிறகு, ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் காரணமாக, நிலைமைகளை அறிந்ததன் வாயிலாக, பல அறிவிப்புகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதைத் தெரிவித்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவில்லை. எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தது என்பதை அறிய மூன்று மாதங்கள் ஆயின. எப்படி நிறைவேற்றுவது, எந்த வழிகளைக் கையாள்வது என்பதில் கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னேனே தவிர, எங்களால் செய்யாமல் போய்விட்டதென்பதல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துக்கொண்டால், எந்தெந்த வகையில் — கல்வித்துறையில், நல்வாழ்வுத் துறையில், மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக — ஒவ்வொன்றையும் படித்துக் காண்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இன்னின்ன பணி செய்திருக்கிறோமென்ற புள்ளி விவரத்தை வைத்திருக்கிறேன். எதையும் செய்யவில்லை என்று சொன்னால், அது நமக்கே நியாயமாக இராதென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் சிலவற்றைச் செய்வதற்கு தாமதமாயிருப்பதாலே, காரணத்தைச் சொன்னார்கள். குதிரைப் பந்தயத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துமென்ற அறிவிப்பை, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று, இருக்கின்ற நிலைமைகளை உணர்ந்த பிறகுதான், அறிவித்தார்கள், குதிரைப் பந்தயங்கள் வருகின்ற அக்டோபர் மாதத்தில் துவங்க இருக்கின்றன. அதுபற்றி அறிவிப்பை எந்த வகையில் ஏற்பது? அதுபற்றி ஆளுநர் உரையிலே எதுவும் காணவில்லை. இன்னொன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன் சட்டம், ஒழுங்கு சீரழிவைப் பொறுத்த வரையில், போலீசாருடைய அணுகு முறைபற்றி முதல்வரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கும் கடந்த கால அனுபவம் உணர்வாகி — சைகலாஜிகல் — அதன் அடிப்படையிலே கொஞ்சம் நிதானத்துடன் செயல்பட வேண்டிய

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 14]

கட்டாய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள். ஆட்சிப் பொறுப்பிலே வருகின்றபோது, சிலவற்றை நாம் மறந்தாக வேண்டும். கட்டாயத்தின் காரணமாக, மக்களின் நன்மை கருதியாவது மறந்தாக வேண்டும். முதல்வரின் இப்போதைய போக்கு, மனிதாபி மானம், மனிதத் தன்மையோடு ஒட்டிய தென்றாலும், மக்களுக்கு அது ஊறு விளைவிப்பதாக இருக்கிறது. எனவே நடந்ததை மறந்துவிட்டு, வேகமான, விறுவிறுப்பான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முதலமைச்சரவர்கள் முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற கருத்திலே நான் யாருக்கும் பின் வாங்கியவனல்ல. அதனால் தமிழகத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானம் அண்டையில் இருக்கும் மாநிலத்திற்குப் போய்விடுமென்பதால், அரசே அதை எடுத்து நடத்துவது நல்லதென்று கருதி, அதுபற்றி சட்ட நுணுக்கத் திறமைகளோடு கலந்து பேசுகிறோம். எப்படிப்பட்ட நிலையில் எடுத்துக்கொள்ளமுடியுமோ, அப்பொழுது நிச்சயமாகச் செய்வோமென்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். குதிரைப் பந்தயம் ஒரு சூதாட்டமாக இல்லாமல், பொழுது போக்கிடவும், அதேநேரத்தில் லாபகரமாக இருக்க வேண்டுமென்பதும் என்னுடைய விருப்பம். அந்த வகையில் அதைப் பயன்படுத்த நிச்சயமாகத் தவற மாட்டோம்.

காவல் துறையைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எனக்கு ஒரு நல்ல யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய யோசனை என்பதில் சந்தேகமில்லை. இனிமேல் சட்டப்படியாக நடக்கும்போது, திரு. இராமமூர்த்தியோடு, எல்லோரும் பாதுகாப்பு தருவார்களென்ற நம்பிக்கையோடு, நாங்கள் அதைப் பயன்படுத்துவோம். அதற்காகப் பழி வாங்க மாட்டோம் என்று சொல்லி, மீண்டும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஆளுநர் உரையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இன்னும் 7 மசோதாக்கள் நிறைவேற வேண்டியிருக்கிறது. இப்போதே மணி 6½ ஆகி விட்டது! மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ. முத்துசாமி திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். ஒன்று கட்சித் தலைவராக இருக்கவேண்டும். அல்லது திருத்தம் கொடுத்தவராக இருக்க வேண்டும். அவர்களைத் தான் பேசுவதற்கு அனுமதிக்க முடியும். ஒவ்வொருவரும் பேச ஆரம்பித்தால் எப்படி அனுமதிக்க முடியும்?

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் மிகச் சிறப்பாக இங்கே பதிலுரை ஆற்றினார்கள். சில இடங்களில் நெஞ்சைத் தொடக்கூடிய அளவிற்கு விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், விவசாயிகள் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஆசிரியர்கள், அரசு ஊழியர்கள் இன்றைக்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பது என்ன

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. செ. முத்துசாமி]

என்பது அரசுக்குத் தெரியும். நாளை பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாள் வருகிறது. முன்னூறு பேர் கமிஷன் அறிக்கை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் வந்திருக்கிறது. நாளை அண்ணா பிறந்த நாள், அண்ணா வழி அரசு இது. அண்ணாவின் கொள்கைகளை முதன்மையாக வைத்து நடக்கிற அரசு இது. சக்திக்கேற்ற உழைப்பு, தேவைக்கேற்ற ஊதியம் என்று அண்ணா சொன்னார்கள். அது உயர்ந்த கொள்கை. அது கார்ல் மார்க்ஸ் கொள்கையாக இருந்தாலும், அதைச் செய்வது எந்நாளோ என்று சொன்னார்கள், அதைப் பாராட்டுகிறேன். அரசு ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது, நாளை பேர் கமிஷன் அறிக்கை வருமா என்பதுதான். மேலும் அப்படி வரும் போது, கொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலுவைத் தொகை ரொக்கமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதல்வரவர்கள் தமிழ்ச் சங்கம் வளர்ந்த மதுரையிலே, தமிழாசிரியர்கள் மாநாட்டிலே கலந்துகொண்டு, அவர்கள் துயரத்தைக் களையக்கூடிய வகையிலே உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். அவர்களது உரிமை — தலைமையாசிரியர்களுக்கக் கூடிய உரிமை தடைபட்டிருப்பதை நிறைவேற்றுவோமென்று சொன்னார்கள். எவ்வே தமிழாசிரியப் பெருமக்கள் இந்த அவைக் கூட்டத்திலேயே ஏதாவது உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமா என்று ஆவலோடு இருக்கிறார்கள். அது குறித்தும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு

கல்வி அமைச்சரவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வேகம் வருகிறது. அதைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர் சொன்னதிலே ஒரு வார்த்தை பிசகாகிவிட்டது. அது அவர்களுடைய உரிமை. எப்படியாவது நம்மை அந்த நிலைக்கு உள்ளாக்கி, பதில் கிடைக்காதா என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். நான் கொடுத்த வாக்குறுதி, எந்த அளவிற்கு தமிழாசிரியர்களுக்குச் செய்வோம் என்பதுதான். அண்ணா பிறந்த நாளில் பேர் கமிஷன் அறிக்கையை வெளியிடுவீர்களா என்று கேட்டார்கள். ஆபத்து வரும்போது கடவுளை நினைக்கிறவன், எப்போதாவது ஆபத்து வரும்போது மட்டும்தான் நினைப்பான். ஆனால் கடவுளையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பவன், எப்பொழுதும் கடவுளை நினைக்கிறான். அண்ணாவை எப்போதும் நினைக்கிறவர்கள் நாங்கள். அண்ணாவை அண்ணா பிறந்த நாளில் மட்டும் நினைக்கிறவர்களல்ல. எனவே அன்றுதான் சொல்ல வேண்டுமென்பதல்ல. எப்பொழுது சொல்ல

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 14]

முடியுமோ அப்போது சொல்லப்படும். நிதியமைச்சரவர்கள் அந்த அவையிலே சொல்லியிருக்கிறார். வெகு சீக்கிரத்தில்—ஒருவாரத்திற்குள்ளாகக்கூட என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்— அதற்குள் சொல்லப்படும்,

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, பேரணம் பட்டில் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் அங்கே நேரில் சென்று பார்த்து, ஏதாவது உதவிகள் செய்ய முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: சட்டப் பேரவையிலே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கேட்ட போது சொன்னேன்; மற்ற நண்பர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கூடச் சொன்னார்கள். இதற்கு முதலமைச்சரவர்கள் நேரடியாகப் பொறுப்பேற்றுச் செயல்பட வேண்டுமென்று. நான், அப்படிப்பட்ட பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-20)

ஆனால் நமக்கிருக்கிற பலவீனமெல்லாம். சொல்லப்படுகிறது 'பேசப்படுகிறது', 'நினைக்கப்படுகிறது', என்பதையெல்லாம் நாம் 'நம்பப்படுகிறது' என்று எடுத்துக்கொள்வதான். பேசுவதெல்லாம் உண்மையாகிவிடாது. உண்மையிலே பேசவும் முடியாது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் தயவுசெய்து ஒரு கோடி என்ற கணக்குப் போட வேண்டியதில்லை. எந்தக் கோடியிலிருந்து வந்த செய்தி என்றாலும், அதைத் தெருக்கோடிக்கு அனுப்பிவிட்டு, தயவுசெய்து என்னோடு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னோடு வந்து நான் தரும் பணிகளில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் தம்முடைய திருத்தங்களை வலியுறுத்துகிறாரா?

(திரு.க. மீனாட்சிசுந்தரம் ருக்கையிலிருந்து எழுந்தார்)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். திருத்தத்தை யார் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் பேச வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: நானும் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உங்களுடைய திருத்தங்கள் வரும்போது நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு.செ. முத்துசாமி: நான் இங்கே கொடுத்திருக்கக்கூடிய பத்து திருத்தங்களிலும் உள்ள விஷயங்கள் எல்லாம் ஆளுநர் உரையிலே இடம் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்து

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. செ. முத்துசாமி]

தோம். நான் எதிர்பார்க்கவில்லையென்றாலும், ஆசிரியர் சமுதாயம் எதிர்பார்த்தது. ஆசிரியர்கள் சமுதாயம் எதிர்பார்ப்பது என்ன என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது பிரதிநிதியின் கடமை. அந்தக் கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்பதால்தான், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இருக்கும்போது பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போனாலும், அவர்கள் பதிலுரைக்கும்போது இந்தப் பத்துத் திருத்தங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவார்கள் என்று பார்த்தேன். ஆனால் அவர் வாயில் ஆசிரியருடைய பெயரே வரவில்லை என்பதால்தான், சில விளக்கங்களை நான் கேட்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அதிலே முக்கியமாக, இந்த நாட்டிலே ஐந்தாறு ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள், மீண்டும் ஸ்பெஷல் சர்வீஸ் கமிஷனுக்குச் செல்வதாக இருந்தால், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் பாதிக்கப்படும் என்பதால் அது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் புரிவோடும் விரைவாகவும் பரிசீலித்து, விரைவாக என்று சொன்னால் நாட்கணக்கில் - ஆணையிட வேண்டும் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் பற்றிப் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருப்பதால், அதிலே சிலவற்றைத் திருத்தங்களின் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று அவர்களுடைய உள்ளம் இருக்குமானால் நான் அந்தத் திருத்தங்களை வலியுறுத்தத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு.செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்காலிகமாக நியமனம் செய்யப்பட்ட இந்த ஆசிரியர்களை அப்படியே நிரந்தரமாக்குவது குறித்து, இதே அவையில் ஒவ்வொரு நாளும் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் மாண்புமிகு மேலவை உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தற்காலிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் எந்த அடிப்படையிலே சேர்க்கப்படுகிறார்கள்; தேர்வாணைக் குழுவால் நியமிக்கப்படுபவர்கள் எந்த அடிப்படையிலே சேர்க்கப்படுகிறார்கள், என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குரிய பிரதிநிதித்துவத்தைத் தர வேண்டிய பொறுப்பு தேர்வாணைக் குழுவிற்கு இருக்கிறது. அத்தகைய உரிமைகளை அந்த மக்களுக்குத் தர மறுக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளை இந்த அரசு விரும்பவில்லை என்பதை நேற்றே நான் மிகவும் அழுத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே சர்வீஸ் கமிஷனில் மட்டும் தான் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், வீதம் இருக்கிறதா? இது ஏற்கனவே உள்ள

[திரு செ. முத்துசாமி] [1978 செப்டம்பர் 14]

கம்யூனல் ஜீ. ஓ. படி ஒவ்வொரு உத்தியோகத்தையும் நிரப்பும் போது, பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் முதல் அரசு நிர்வாகம் வரையிலும் 'கம்யூனல் ரொடேஷன்' முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று நிரந்தரமான உத்தரவு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: திருத்தத்தின் சார்பிலே ஒன்றிரண்டு கேள்விகள் கேட்டு விளக்கம் பெறலாம். இப்படி தொடர்ந்து பேசினால் என்ன பிரயோஜனம்?

மாண்புமிகு திரு.செ. அரங்கநாயகம்: தேர்வாணைக் குழு என்று வருகிறபோது, இந்த விகிதாசார அடிப்படையிலே வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கின்றன என்பது மட்டுமல்ல, வேண்டியவர்களுக்குத் தரப்படுகிற ஊழலும் ஒழிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: திரு முத்துசாமி அவர்கள் திருத்தங்களை வலியுறுத்தவில்லையே?

திரு செ. முத்துசாமி: நான் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு முத்துசாமி அவர்களின் திருத்தங்கள், அவையின் அனுமதியோடு, திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: திருத்தங்கள் வரும்போது யாரும் பேசக்கூடாது. திருத்தங்களை வலியுறுத்துகிறாரா? அல்லது திரும்பப் பெறுகிறாரா என்பதுதான் பிரச்சினை. விளக்கம் கேட்கலாம், ஆனால் சொற்பொழிவுகளுக்கு இடம் கிடையாது.

திரு க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, திருத்தங்களை இறுதியிலே திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுவதுதான் முறை என்றாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் முதல்வர் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விழைகிறேன். போராட்டங்களைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். போராட்டங்களை** சந்திப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவருடைய நல்ல மனத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ** என்ற வார்த்தையை புதிதாக இப்போதுதான் நான் கேட்கிறேன். நான் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லவில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, நான் புரிந்து கொண்ட வகையிலே சொன்னேன். இங்கே நான் பேசுகிறபோது**

**** தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.**

1978 செப்டம்பர் 14]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது: தலைவர் அவர்களே *** என்ற வார்த்தையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. குறிப்பிட்டதாக புதிதாகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அந்த வார்த்தைகள் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, முதல்வரே 7-1-1978 அன்று ஒரு உறுதிமொழியை அளித்தார்கள். ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தியபோது, நான்கு அமைச்சர்கள் முன்னிலையிலே, அதை ஏற்றுக்கொண்டு அறிவிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த உறுதிமொழி பின்னாலே நிறைவேற்றப் படவில்லை என்பதை என்னுடைய திருத்தத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அது சம்பந்தமாக முதல்வர் அவர்கள் விளக்கம் அளிப்பாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அடுத்து கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: திரும்பவும் சொல்லுகிறேன். திருத்தங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரும்பப் பெறுகிறாரா, இல்லையா என்பதுதான் பிரச்சினை. திரும்பத் திரும்பப் பேசினால் என்ன பொருள்? இன்று கடைசி நாள்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: உறுப்பினர் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். போராட்டம் நடைபெற்றபோது, கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் வெளிநாடு பயணம் செய்தார்கள். அவர்கள் செல்லுகிறபோது, திருப்பத்தூர் தனியார் பள்ளி நிர்வாகம் அந்தப் பள்ளியிலே 4 பேரை வெளியேற்றிய நேரத்திலே கூட....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உறுப்பினருக்குச் சொல்லுகிறேன், முறையாகப் பேசுங்கள். திருத்தத்தை திரும்பப் பெறுகிறீர்களா இல்லையா? இப்படி சொற்பொழிவை நடத்தினால் எப்படி?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் பேசிய போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் சொன்னதைத்தான் சொன்னேன். இவர் புதிய பிரச்சினையைச் சொல்லுகிறார்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: 7-1-78 அன்று நாங்கள் பெற்ற உறுதிமொழி நிறைவேற்றப்படாத நிலையில் போராட்டம் வலுப் பெறுகிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தங்களில் உள்ளவைகளை நிறைவேற்றி வைப்பார்கள் என்று கருதி, திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

*** தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1978 செப்டம்பர் 14]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களின் திருத்தங்கள், மேலவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள், முதலமைச்சருடைய குறுக்கீட்டின் காரணமாக, ஒரு குற்றச்சாட்டுக்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் எதுவும் தெரிவிக்கவில்லை. இரண்டாவது, என்னுடைய பகுதியிலே சில கான்ட்ராக்ட் சம்பந்தமாகச் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[பிற்பகல் 6-30]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : (முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து) உறுப்பினர் ஏதோ கேட்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே. நான் அதனுடைய உண்மையான நிலை என்ன, என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் அறிக்கை வந்துவிடும். பிறகு தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : என்னுடைய திருத்தங்களை வலியுறுத்தவில்லை.

திரு. இராமமூர்த்தி கொடுத்த திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : நான் எந்த நோக்கத்துக்காக இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தேனோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறியுள்ளதால், நான் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை வலியுறுத்தவில்லை.

திரு. நல்லசிவம் கொடுத்த திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை

“1978 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 30 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, உரை நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றனர்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.